LIBRARY S-N
SLAVIC READIN
WASHINGTON

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 243. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 20, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ГРУДНЯ 1990 Ч. 243. РІК XCVII

В УКРАЇНІ ТРИВАЄ СЕРІЯ ГОЛОДІВОК

Київ (УНІАР). — Тут з 1-го листопада проходить ланцюгова голодівка інвалідів, які протестують проти мізерних пенсій і злиденного становища інвалідів у республіці. Голодівку започаткували вісім інвалідів з Донбасу 1-го листопада. На час святкування Жовтневої революції 7-го листопада їх було затримано і замкнено у відділенні міліції Ленінського району Києва, але вечором 7-го листопада відпустили і вони продовжили голодівку. Про її припинення повідомлень не було.

У Кривому Розі від 16-го листопада голодує Валентина Максимець. Уже 18 років вона прикута до ліжка тяжкою хворобою. Першу голодівку вона оголосила 19-го вересня, вимагаючи для всіх інвалідів пільг та елементарного забезпечення найнеобхіднішими продуктами і товарами. Заяву про голодівку-протест надіслала до міської влади Кривого Рогу, звідки через місяць надійшло повідомлення, що вимоги її будуть враховані, однак влада обіцянок не дотрималась.

В. Максимець знову оголосила голодівку з 16-го листопада і тримає її досі, але Міська Рада Кривого Рогу на її заяву не реагує. Міський відділ охорони здоров'я оголосив, що знімає з себе відповідальність за її життя, якщо голодівка триватиме далі. В. Максимець є членом НРУ. Її телефон у Кривому Розі такий: 74-41-08. (Повідомив Олександер Нинік).

Від 6-го листопада у Київській тюрмі голодує Ярослав Демидась, співголова Комітету Захисту УГКЦ.

Від 3-го грудня в ув'язненні голодують Михайло Ратушний і Микола Головач. Обидва заарештовані у справі Степана Хмари.

С. Хмара з 13-го грудня припинив голодівку на прохання Митрополита УГКЦ Володимира Стернюка і то після того, як він уже в тяжкому стані опинився в тюремній лікарні.

В Умані з 10-го грудня голодують Олександер Коломієць і Володимир Хворостецький, вимагаючи реалізувати існуючі в СССР пільги для ліквідаторів аварії в Чорнобилі. Обидва на тих працях дістали по 25 рентгенів опромінення, але не отримують ніякого ліку вання, ніякої допомоги, а родини їх досі змушені мешкати в гуртожитку. Обидва вони працівники виробничого об'єднання „Уманьфермаш". Адміністрація підприємства відмовлялась розглянути вимоги голодуючих, вважаючи, що жертвами аварії в Чорнобилі повинна піклуватися держава, як справжній винуватець аварії.

У Києві від 13-го грудня місцевий Комітет Солідарних Профспілок України при залізничному поштамті оголосив страйк. Одночасно 34 особи почали голодівку. Вони знаходяться в приміщенні залізничного поштамту. Вимоги голодуючих: припинити переслідування Солідарних профспілок України, звільнити голову страйкових комітетів Михайла Ратушного, а також народного депутата України Степана Хмару, скасувати закон про міліцію, як антидемократичний. Висунуто також вимоги економічного характеру.

У Москві 14-го грудня поблизу будинку прокуратури СССР відбулося пікетування з приводу арешту народного депутата України Степана Хмари. Приблизно 10 учасників пікетування українською національною символікою підняли гасла: „Свободу політв'язням Степанові Хмарі, Миколі Ратушному, Миколі Головачу, Олегу Батовкіну та іншим". Міліція вимагала зняти гасла. Пікетники перейшли до амбасади ЗСА, де продовжили пікетування. Крім того кілька осіб з України на чолі з Ярославом Людкевичем обійшли за тиждень амбасади західних країн і вручили петиції від християн України для християнської громадськости цих країн із закликом захистити права людини в Україні. Пікетування готелів „Росія" і „Москва" у столиці СССР закінчилося 17-го грудня. Близько 200 студентів з України, Литви, Латвії, Естонії, Вірменії, Росії протестували проти збереження совєтської імперії надалі. Після пікетування студенти різних республік зібралися на

(Закінчення на стор. 7-ій)

Українська громада Рочестеру протестує проти ув'язнення С. Хмари

Рочестер, Н. Й. — Представники всіх українських організацій Рочестеру переслали 6-го грудня листа до голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука з протестом проти ув'язнення Степана Хмари та незаконних і недемократичних поступків правоохоронних органів УССР, получених із цією подією.

Протест підписали представники 40 українських організацій в Рочестері, а копію листа, висланого факсом до Києва, дістали три члени американського Конгресу із околиць Рочестеру, сенатори Патрик Мойнигени і Алфонс Д'Амато та голова Народної Ради Ігор Юхновський.

Відповідного супровідного листа з поясненням англійською мовою вислано до вищезгаданих американських членів Конгресу і Сенату.

Плянують конференцію в справі допомоги Україні

Вінніпег, Ман. (КУК). — Конгрес Українців Канади подає до відома, що конференція п.н. „Допомога і обміни з Україною: Перегляд діяльности за 1989-91 і пляни на 1991-93 роки" відбудеться 19-21-го квітня 1991 року в новому Шато Люї центрі в Едмонтоні, Альта.

Національне відродження в Україні дало початок різним програмам допомоги та обміну в українських громадах Канади та ЗСА. Конгрес Українців Канади, в співпраці з Українським Центром Засобів та Розвитку (УЦЗР) в Ґрент МекЮєн коледжі влаштовують конференцію „Допомога та обмін з Україною", щоб скоординувати інформації про теперішні та майбутні програми.

Конференція послужить форумом, в якому громадські організації, уряд та корпорації, які займаються програмами допомоги та обміну з Україною зможуть ділитися інформаціями. Допомога та обміни до сьогоднішнього дня будуть підсумовані та напрями для майбутніх ініціятив будуть продискутовані. Ціллю конференції є розвинути стратегічний плян, щоб максимілізувати майбутні заходи, щодо допомоги та обмінів з Україною.

За дальшими інформаціями слід звертатись до: Кінан Гоголь, координатор конференції (403) 483-4474 або до Андрія Вітра, голови Конференції (416) 766-3121; або писати на адресу: Aid and Exchanges to Ukraine Conference, URDC-GMCC, P.O.Box 1796, Edmonton, Alta, T5J 2P2, Canada.

ВЕЧІРНІЙ КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ВЕЙНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Дітройт. — В наступному семестрі, в січні 1991 року, пічнеться новий перший курс навчання української мови, число 101 у Вейнському університеті. Курс буде відбуватися в приміщенні філії університету в Стерлінг Гайтс, в середній школі Герітедж, при Дадж парк і 16-та миля.

Навчання буде відбуватися в понеділки від год. 6-ої до 10-ої вечора. Реєстрація — від 2-го до 5-го січня в університеті або у філії. Викладачем є мгр Віра Андрушків. Зацікавлених проситься телефонувати до університету на число 577-3024 або до В. Андрушків на число 751-8625.

Відбудеться сесія УІТ під час конвенції американських істориків

Ню Йорк. — У суботу, 29-го грудня, в готелі Гілтон (Рокефеллер центр) відбудеться під час 105-ої річної конвенції Американської історичної асоціяції наукова сесія Українського Історичного Товариства н. т. „Гласність і сучасний стан української історіографії-вибрані питання".

У цій англомовній сесії беруть участь такі історики: д-р Любомир Винар (Кентський університет), керівник сесії; д-р Тарас Гунчак (Ратгерс університет) „Питання об'єктивности в реконструкції модерної історії України", д-р Юрій Книш (Манітобський університет) „Термінологічні проблеми середньовічної історії України"; д-р Роман Сербин (Квебекський університет), „Голоди в Україні, 1921—33; історіографічна аналіза". Дискутант: д-р Олександер Сидоренко (Аркансо університет).

У другій, україномовній, частині сесії з участю членів Наукової Ради при СКВУ, УВАН, НТШ, УІТ, Американської Асоціяції Україністів відбудеться дискусія округлого стола н. т. „Найважливіші завдання істориків в Україні і діяспорі; фундаментальні наукові видання і координація праці".

Як відомо, УІТ є афілійоване з Американською історичною асоціяцією і співпрацює з американськими науковими установами і товариствами.

До участи в цій важливій сесії української історії запрошується усіх українських наукових і любителів української історії. Під час конференції також буде улаштована виставка наукових видань.

Сесія почнеться в год. 2:30 по полудні в суботу, 29-го грудня. Вступ за добровільними датками.

У 750-річчя Коломия хоче мати нову церкву

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Молодий енергійний діяч і депутат міської ради для міжнародних зв'язків Юрій Городинський з Коломиї, заходить до нашої редакції в товаристві добре нам відомого інженера-архітекта Зенона Мазуркевича, та вони відразу ділово переходять до справи.

Ю. Городиський приїхав до ЗСА на коротке, але ділове, перебування, щоб обговорити з архітектом усі деталі будови католицької церкви в Коломиї.

Гість з Коломиї розповідає нам на вступі, що він познайомився із інж. З. Мазуркевичем листовно, але про його праці вже знав і мав уяву про його мистецький напрямок, який сподобався не лише Ю. Городиському, але й всім зацікавленим мешканцям Коломиї, що завзялися дати свому рідному місту в його 750-річчя, яке припадає на 1991 рік, нову гарну, модерну, а все ж достосовану до Гуцульщини, церкву.

— Чи там тепер немає церков? — питаємо депутата Міської Ради.

— Є стара церква св. Михаїла, але потреба нової церкви стоїть на передовому місці, бо нам тісно. Бачите наша молодь останньо дуже бажає духовно-релігійного виховання, численно ходить на науку релігії, що відбувається у церкві, але там брак місця. Треба вам знати, що у нас релігійна свідомість стоїть дуже високо. Та ж у нас відбувся літом цього року перший Всесвітній Собор Духовної України.

В редакції „Свободи" (зліва) Ю. Городинський і З. Мазуркевич.

Тут наш гість з України передає нам програму цього собору, яка була багата та цікава, а при цьому із притиском стверджує, що духовне відродження України саме почалося у його місті.

— А як у Вас відносини з Українською Автокефальною Православною Церквою? — питаємо, знаючи від інших відвідувачів редакції та з перебування в Україні, що ці відносини, це проблема дуже складна і делікатна.

— В Коломиї немає релігійного конфлікту, а відродження життя проходить повною парою. І ось ця плянована церква — це також поважний доказ нашого відродження, бо вона може не лише бути зразком архітектури виконаної всецело українськими руками, але її будова може поширити контакти професійного порядку і виміну людськими силами так потрібну для дальшого розвитку нашої області.

— А як бачите свій вклад у це відродження Коломиї і запрошення запроектувати нову церкву? — питаємо З. Мазуркевича.

— Для мене це виклик, а рівночасно бажання допомогти нашим землякам як лише можливо. Я дуже хотів би щоб нав'язалася співпраця між українськими архітектами з України і нашими тут, щоб мої товариші по званні навчилися американської техніки. Бо

(Закінчення на стор. 7-ій)

Відбудуться установчі збори „урядового" НОК України

Київ (М. Б-й). — Тут від 21-го до 23-го грудня 1990 року відбудуться установчі збори для заснування „урядового" Національного Олімпійського Комітету України (НОК).

На щойно відбутому засіданні підготового комітету для заснування НОК України, головою якого є В. Борзов, голова Державного Комітету УССР у справах молоді, фізичної культури і спорту, встановлено порядок нарад установчих зборів і норми представництва делегатів.

Денний порядок установчих зборів НОК України складається з чотирьох пунктів: створення НОК України (реферуватиме згаданий В. Борзов), статут НОК України, вибори членів НОК України і різне.

Делегатами на зборах будуть п'ять від Державного комітету УССР у справах молоді, фізичної культури і спорту і всіх республіканських рад ДСТ; п'ять членів НОК СССР, що проживають на території України; по чотири делегати від кожної области, Києва і Севастополя; по два від інститутів фізичної культури, держтелерадіо; по одному від інших міністерств, федерацій з видів спорту, Ради Федерацій Незалежних Профспілок України, ЦК ЛКСМ України (МДС), редакцій „Спортивної Газети" та журналу „Старт" і 10 від усіх громадських та державних установ, що сприяють олімпійському рухові.

Згідно з олімпійською хартією, головою НОК України може бути під сучасну пору лише член НОК СССР або член Міжнародної спортової федерації. Отже, претендентами на посаду голови НОК України можуть бути М. Бока, член НОК СССР, професор педагогічних наук; В. Борзов, член спортової комісії Міжнародної федерації легкої атлетики, голова Державного комітету УССР у справах молоді, фізичної культури і спорту; С. Бубка, Т. Самоленко, Л. Турицева і Б. Шахлін, всі члени НОК СССР.

Помер Адам Ціздин, довголітній секретар 55-го Відділу УНС

Балтимор, Мериленд. — В неділю, 16-го грудня ц. р. помер тут несподівано Адам Ціздин, довголітній секретар 55-го Відділу Українського Народного Союзу, багаторічний делегат на Конвенціях УНСоюзу та заступник голови Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Балтиморі — Вашінгтоні.

Адам Ціздин народився в 1921 році в селі Труханів, у Стрийському повіті в Західній Україні. Після воєнної хуртовини прибув він до Америки у 1949 році і відразу включився в українське громадське та союзове життя. Вже в квітні 1949 року він став членом УНСоюзу, а відтак за цим активним діячем цієї установи.

Впродовж 30 років Адам Ціздин виконував сумлінно та віддано обов'язки секретаря 55-го Відділу УНСоюзу та постійно дбав про придбання нових членів, за що одержав ряд відзначень та признань, як один із кращих організаторів УНСоюзу.

Адам Ціздин залишив у смутку свою дружину Анну, сина Мирослава з дружиною Лесею та донями Меланією і Стефанією та донечку Маріянну, як також ближчу і дальшу родину в Америці та в Україні.

Панахида за спокій душі покійного була відправлена в середу, 19-го грудня в похоронному заведенні Гонсе, а похорон в четвер, 20-го грудня із цього ж похоронного заведення до церкви свв. Петра і Павла та на український католицький цвинтар у Балтиморі.

У СВІТІ

АГЕНСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомляє з Багдаду, що президент Іраку Саддам Гуссейн наказав покликати до військової служби додаткових резервістів, які досягли 33 років життя. Це вже третя в цьому році підвишка віку покликання резервістів до війська в Іраку. Військова розвідка ЗСА й інших країн переконана, що в Кувайті і поблизу тієї країни перебуває приблизно 500,000 іракських вояків.

КОЛИШНІЙ КАНДИДАТ на президента Польщі Станіслав Тимінський, який після програних виборів виїхав під грошевим закладом 100,000 дол. за кордон, має намір повернутися до Польщі в січні наступного року, щоб відповісти перед судом за образу Тадеуша Мазовецького, який у процесі виборів зрезигнував з посту прем'єр-міністра Польщі. Теперішній президент Лех Валенса був переконаний, що Тимінський — аферист і що він ніколи більше до Польщі не повернеться.

ПОВІТРЯНА ЛІНІЯ „Аласкан Ейрлайн" має намір встановити безпосередні полети між містом Енкоридж на Алясці і совєтськими містами Магаданом і Хабаровськом. Перші полети пасажирських літаків згаданої лінії розпічнуться в червні наступного року. Літаки перелітатимуть через залив Берінга три рази в тижні. Представник американської компанії заявив, що будуть використовувані літаки типу Боінг-727-200. Підписання цього договору стало можливим у висліді потеплення у відносинах між Вашінгтоном і Москвою.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР некомуністичного уряду у Східній Німеччині Лотар де Майзієр заявив кореспондентам, що він не є кандидатом на жодний пост в новому уряді канцлера Гельмута Коля. Коли журналісти запитали Майзієра чи причиною його рішення є закиди про його участь у співпраці з комуністичними східньонімецькими органами безпеки від 1982 року, як про це написали журнал „Штерн" і газета „Більд", Майзієр з обуренням відповів, що жодної співпраці з контррозвідкою йому судово не доказали і тому було б зайвим підносити цю справу на публічному форумі. Рішення не брати участи в праці уряду є особистого характеру і про причини він поінформував канцлера Г. Коля.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Великобританії порадило громадянам своєї країни, які перебувають в Савдійській Арабії, Багрейні, Кватарі та інших країнах в районі Перської затоки, покинути ці країни до 15-го січня наступного року. В заяві міністерства говориться, що тяжко передбачити, як розвиватимуться події на Близькому Сході після 15-го січня 1991 року, тобто після вигаснення дати ультиматуму назначеної для Іраку Радою Безпеки ООН. Якщо Ірак не виведе до цієї дати своїх військ з Кувайту, зріст воєнного конфлікту є дуже правдоподібний. Британське міністерство пригадує своїм громадянам також й те, що заповіджені американсько-іракські переговори натрапляють на труднощі і можуть взагалі не відбутися.

ЄДНІСТЬ СССР ОПИНИЛАСЬ ПІД ЗАГРОЗОЮ

Москва. — В Кремлівському палаці з'їздів знову постав сумнів щодо майбутности існування одної об'єднаної комуно-московської імперії, яка, як кажуть закордонні аналітики і присутні в Москві кореспонденти, які мають нагоду зблизька приглядатися перебігові З'їзду народних депутатів, все ще загрожена розпадом. Наприклад, керівники Естонії недвозначно заявили, що їхня республіка відтягає своїх делегатів зі З'їзду депутатів і республіка не зацікавлена більше участю у подібних з'їздах. Навіть президент Узбекистану, якому ніяк не можна закинути націоналізм чи сепаратизм, заявив публічно, що він не задоволений політикою теперішнього президента СССР Михаїла Горбачова, а особливо його версією нового союзного договору, який нічим не різниться від попереднього і дає ще більші права кремлівському центрові керувати справами республік.

Чимало делегатів критикували також економічну політику Горбачова і його уряду і домагалися негайного звільнення з посту голови Ради Міністрів СССР Николая І. Рижкова, близького приятеля Горбачова, який ніяк не хоче діяти за порадою найвищої в СССР парляментарної інстанції, тобто З'їзду народних депутатів.

У вівторок, 18-го грудня також частина делегації Молдови, включно з її керівництвом, покинули наради З'їзду депутатів і заявили, що не будуть більше брати участи у працях З'їзду. Парляментарський кореспондент совєтського пресового агентства ТАСС Владімір Ізаченков пише, що навіть заступник голови Ради Міністрів Молдови, Констан тін Оборок, критикуючи звідомлення М. Горбачова, фактично звів свій виступ до ультиматуму, що якщо запрошені Горбачовим „ребіліянти", які хочуть на території Молдови творити свою „республіку" будуть далі брати участь в нарадах З'їзду депутатів, „то нам нема чого тут сидіти". Після цього велика делегація Молдови покинула залю нарад і погрозила, що їхня республіка не підпише союзного договору.

Обидва прибалтійські керівники делегацій Естонії і Латвії дали до зрозуміння, що їхні республіки не підпорядкуються жодному рішенню Кремля, якщо М. Горбачов „буде нас страшити заморженням на неозначений час суверенітету" і поверненням до давніх методів поневолення піднесенням радянського війська і КГБ. „Часи застрашування безповоротно минулися, — заявив представник Латвії Ільмар Бішер і Естонії Арнольд Рютель, — ми готові на всякі жертви". Рютель крім того заявив, що приєднання Прибалтійських країн не було добровільним. Згідно з його словами балтійські делегати приїхали на З'їзд депутатів тільки для того, щоб з'ясувати свою позицію до спірних справ, „а не, щоб визнати підпорядкованість Москві наших республік".

Дуже шкодив прибалтійським делегат польської меншини в Литві, депутат Аніцет Бродавський, який заявив, що на території республіки встановлено „національну диктатуру". Очевидно, він зробив вовчу прислугу поселенцям поляків в Литві і Польщі взагалі.

Натомість перший секретар Комуністичної партії Білорусії бачить вихід у підписанні союзного договору. Анатолій Малофєєв заявив, що не „можемо позволити різним сепаратистам відтягнути процес єднання". Валєнтін Фалін, відповідаючи прибалтійцям і іншим заявив, що сперечатись нема над чим. Треба перевести референдум у тих республіках, які сумніваються в користі союзного договору.

Республіки хочуть „виторгувати" від Москви якнайбільше свободи, стати повноправними партнерами, але М. Горбачов, переговорюючи з головами делегацій заяв, що його проєкт союзного договору є далекойдучим і він більше на цю тему не хоче, мовляв вести розмов. Він навіть збирався вийти зі залі, але, як пише кореспондент Ассошієйтед Пресс, він залишив ся в цьому середовищі, який нагадує радше базар, а не парляментарні наради.

В АМЕРИЦІ

ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ ПІСЛЯ того, як він передбачив, що 1990 та 1991 роки будуть найгіршими для програми фонду, завданням котрого є забезпечення ощадностей неуспішних банків, Л. Вілліям Сейдман, голова Федеральної корпорації забезпечення ощадностей, заявив Конгресові, що одною можливістю щоби підсилити цей фонд було б 25 біл. дол. оцінка майна для оподаткування промислового та 18-відсоткова підвишка банкових вплат до фонду. Він також сказав Банковій підкомісії Конгресу, що пропозиції про переорганізування Фонду будуть представлені наступного місяця. Одначе нарис його пропозицій в загальному полягає у підвищенні різнородних вплат, як єдина можливість здобуття фондів не обтяжуючи знову новими оподаткуваннями громадян країни.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ сказав, що дає Іракові до півночі 15-го січня можливість відтягнути свої війська з Кувайту, при цьому даючи обітницю, що ніколи не буде переговорювати з президентом С. Гуссейном хоча б про „один інч території Кувайту". Зустрівшись у Білому Домі з представниками тих 28 країн, що вислали свої війська до Савдійської Арабії, він також сказав, що ніхто не бажає війни, але також ми не погодимося на тільки частинне полагодження конфлікту. Президент Буш заявив, що є дальше згідний зустрітися з міністром закордонних справ Іраку, але тільки тоді, як президент С. Гуссейн погодиться прийняти державного секретаря Джеймса Бейкера перед 3-ім січня 1991 року. Свої думки на тему проблеми в околиці Перської затоки президент Дж. Буш висловив перед кореспондентами засобів масової інформації в присутності вище згаданих представників після спільної зустрічі. На закінчення додав, що коли Саддам Гуссейн не відтягне всіх своїх військ до призначеного Організацією Об'єднаних Націй реченця, то на його думку, тоді треба вповні примінити санкції ОН.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до вівтірка, 18-го грудня, 5,009 чеків — дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

127,336.80

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні, (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Гістеричний президент

Зворот у внутрішній політиці Ґорбачова, який тепер занехав сяк-так примирливий курс супроти національних рухів, став уже наявним фактом. Впродовж понад п'яти років урядування Ґорбачов крокував зиґзаґами, а то й наслідував команду у вишколі рекрутів за царату: „Шаг вперед — два назад" j(крок вперед — два назад). У минулонедільному „Ню Йорк Таймсі" появилася на першій сторінці обширна стаття Билла Келлера з Москви, який став уже відомим, як добрий спостерігач подій в СССР і першорядний коментатор. Заґоловок статті говорить про зміст: „Горбачов звертається до збройної сили задля правопорядку". Але таких „зворотів" було вже безліч. Ґорбачов був за монополію Компартії і погодився на скреслення тієї сакраментальної точки з совєтської конституції. Був за збереження державної контролі над економікою згідно з марксизмом і погодився на частинну приватну власність та перехід на вільний ринок. Був за збереження російської мови, як монопольної державної і толерував постанови верховних рад в кількох союзних республіках, які зрівнювали у правах національну мову. Церква й релігія були для нього, як правовірного комуніста, „опіюмом для народу", але їздив двічі до Папи, і цього року заповіджено вже урочисте святкування Різдва Христового у церквах Москви. Те саме у закордонній політиці. Найбільш яскравим прикладом хиткости Ґорбачова була історія із знесенням Берлінського муру та з'єднанням Німеччини. Був спершу рішучим противником зміни існуючих політичних кордонів в Европі, був не менш рішучим противником членства з'єднаної Німеччини в західньому бльоці НАТО. Німецький канцлер Гельмут Коль найшвидше зрозумів вдачу того кремлівського лідера: просто його перекупив і видістав від Ґорбачова все, чого хотів.

Прикра харчова криза, зріст значення чорного ринку, упадок авторитету центральної влади з упадком популярности самого Ґорбачова, зріст національних рухів у боротьбі з місцевою партійною реакцією, — все це виразно завело в імперії хаос. Праве крило Компартії, реакційна верхівка війська і верхівка КҐБ натискали на Ґорбачова і робили його відповідальним за той стан. Не розуміючи суті національних рухів, вихований у московсько-неділимському дусі, тримаючися цупко закону большевицької політики „що моє — це моє, а що твоє, то про це можна говорити", змаг до відзискання втраченої державної самостійности балтійських країн, України, Грузії, Вірменії, Молдавії вважає, як злочинний бунт проти законної влади. Будучи по суті людиною невеликого формату, не знає різниці між централізованою владою, автономією, федерацією і конфедерацією, бо хоч багато разів їздив за кордон і вічно лепече про „демократію" і „демократизацію", не знає у чому суть демократії. Тому для Ґорбачова єдиним засобом направи відносин було звернутися до війська і КҐБ.

Але хамелеонська вдача Ґорбачова і тут не дозволила йому задовольнитися ролею диктатора з опертям на багнетах. В минулий понеділок заявив у совєтському „парляменті", що проведе „референдум" в окремих членських республіках, чи вони хочуть залишитися в Союзі і підпишуть складений ним „союзний договір", чи прагнуть відірватися. Якщо він поважно бере той придуманий ним референдум, то може вийти таке, що не в усіх республіках можна буде стероризувати загал і створити таку атмосферу, щоби люди голосували „за" приналежність до СССР. Це стосується особливо Прибалтійських країн, також, може Грузії і Вірменії, бо в Україні з тамошньою теперішньою більшістю 239-ох комуністів у Верховній Раді та залогама війська й з'єднань КҐБ — це нелегка справа. В усякому разі — це експеримент. І не виключено, що поки цей експеримент буде реалізований Ґорбачов знову змінить думку. Це не є гнучка тактика. Це прикметна риса гістериків, які не мають хребта і діють під тиском оточення, тягнуться за подіями

Микола Бараболяк

„ДАЙОШ РЕСПУБЛІКУ НОВОРОСІЯ"

II.

Ми тішились, що Комуністична партія розсипається. Не так легко і скоро. Це здисциплінована армія 18-ти мільйонів чоловік (три мільйона в Україні), яка свої позиції не здає; вона принишкла, щоб дати Ґорбачову нагоду здійснювати перебудову, бо це конечне, але вона жива і діє. Можна сумніватись, чи генсек та його альтер-еґо Івашко мають якусь владу. Партія є далі всесильним оранґутантом, за яким стоїть ще сильна армія, і з тим кожному треба рахуватись. Нашим визвольним силам в Україні — теж!

Чи друга російська держава на Чорномор'ї?

Це проходить упарі: приспішена колонізація українського Чорномор'я, заходи для відлучення цього терену від України, та створення там „Новоросії". Ось що пише далі про це Микола Худан, автор статті в „Літературній Україні": „Про намір відторгнення від України південних областей — Одеської, Миколаївської, Херсонської — свідчить поспішне зорганізування в Одесі не без допомоги, зрозуміло, впливових органів, „Демократического Союза Новороссии и Бессарабии". Очолив оргкомітет цього „Союза Новороссов" доктор юридичних наук О. В. Сурилов. В процесі своїх заходів Сурилов скликав в Одесі збори представників усіх одеських організацій, крім, очевидно, представників Руху і Т-ва Української Мови, які існують в Одесі. Автор статті в „ЛУ" пише: „Все те можна б було уважати маренням, плодами хворобливої уяви, якби ці місцеві нео-монархісти не 'змикались' з представниками правлячої партократії. Ці партократи дали згоду на появу органу тієї організації „Новороссийский Телеграф"; забезпечивши за ним поліграфічну базу, коли не дано такої згоди на орган Т-ва Української Мови — „Південна Громада"... 6-го вересня ц. р. на засіданні одеської міськради було внесено пропозицію головою Жовтневої райради про проведення референдуму щодо потреби впровадження Закону про державність української мови в Одесі. Ось так співпрацюють на цьому терені в бойкотуванні державних актів України представники влади з промоторами нової російської держави"

А що воно таке ця „Новоросія" і звідкіля її назва? „Кількома словами можна сказати таке, — пише автор статті. — Як наслідок російських завоювань і розподілів Польщі в другій половині XVIII століття з'явилось 'Генерал -губернаторство Новороссія', яке очолював А. Е. де Рішельє, а після нього граф Воронцов. Ось на ці землі й претендують нині поновлені кандидати на крісло генерал-губернатор... А ці землі — це нинішні Одеська, Миколаївська, Херсонська, Кіровоградська, Дніпропетровська, Запорізька, Донецька, Луганська і Кримська області УРСР... Щодо Дніпропетровської і Запорізької областей — то де вже завелике нахабство", — твердить автор статті.

На ділі, концепція тієї Новороссії — це таки щось більше, ніж „нахабство", а поважна загроза. Фактом є, що ці терени дошкульно зрусифіковані, і не тільки зрусифіковані: на них живе більш-менш 12 мільйонів заповзятих москалів-колонізаторів, для яких ці терени — це „Юг Росии", хоч формально зветься „Україна", які почувають себе там „удома", і вони просто дивуються, як хтось може заводити „у них" справжню українську державу. Російська мова для них насправді рідна. Автор статті цитує слова настоятеля Свято-іллінського собору архимандрита Тихона: надруковані в „Новороссийскому Телеграфе': „Хай буде благословенна газета 'Н. Т.', яка пропаґує рух за Новороссією. Ця газета надає напрямок нашому духовному життю. Візьмім до уваги пропаґадистів української мови. Ідея благородна, але тим активістам не стає такту. Вони б'ються за відродження культури, якої у них нема" (мій переклад з російської мови. — М. Б.)

На півдні і на полудневому сході України разом із малоросами є хоч 20 мільйонів російськомовного населення. Дехто з нас, українців, це питання легковажить, як легковажить гасло „дайош Новороссію" на українському Чорномор'ї!

(Закінчення на стор. 8-ій)

Роман С. Голіят

МОСКВА — ЦЕ НЕ ТРЕТІЙ РИМ

Колишній довголітній голова НТШ у Ню Йорку, сьогодні вже покійний, проф. д-р Матвій Стахів у праці „Христова Церква в Україні 988-1596" вказує на працю патріяхів на землях України та їхні інтриґи супроти українських владик.

Патріярха номінував мохаммеданський султан і він був від нього вповні залежний, як також викликали обурення факти моральної корупції і підкупства на патріяршому дворі.

Щоб втриматися на пості — царгородський патріярх, мусів платити значний хабар султанові й його високим достойникам. Патріярх не мав змоги покривати всі свої фінансові зобов'язання з прибутків від самих греків, тому він промишляв над тим, як стягнути якнайбільше сплат „милостині" і дарунків за різні „ласки" із території Київсько-Галицької Митрополії. Ці побори й драчки викликали в Україні-Русі велике невдоволення.

Проти канонічних засад, часто одні патріярхи встрявали в юрисдикційну область інших патріярхів. Це особливо стосується встрявання у Київсько-Галицьку і Московську митрополії. Сюди вдавалися по „милостиню"не раз антохійський і александрійський патріярхи чи то своїми листами, чи особисто, чи через своїх емісарів. Вони на цій території полагоджували всілякі церковні справи, хоча ця область здавна належала до юрисдикції царгородського патріярха.

Отець Іван Хома у своїй праці „Київська Митрополія в Берестейськім періоді" згадує, що при кінці 1583 року турки ув'язнили царгородського патріяха Єремію II, на донос кесарійського архиєпископа, то султан здеґрадував його й заслав на острів Родос, на якому він прожив чотири роки. На його місце поставив кесарійського архиєпископа, якому вірні не хотіли давати пожертв. Патріярхові Єремії II закидали теж зв'язки з Папою, але це стосувалося тільки до календаря.

Єремія II з Родосу вибрався на Русь, відвідав Замость, Берестъ і Вільнюс, де він скликав синод митрополитів і владик. Через Смоленськ патріярх Єремія, II прибув 11-го липня 1988 року до Москви. На нараді з боярами цар заявив, що у зв'язку з приїздом царгородського патріярха, він загадав поставити у своїй державі патріярха. Якщо Єремія схоче, то може ним бути і він, з тим, що мусітиме резидувати у Володимирі, а не в Москві. Єремія не прийняв пропозиції царя. Борис Ґодунов пішов до патріярха Єремії II і сказав, щоб він благословив і на патріярха поставив митрополита Москви Йова.

Адресуючи грамоту на ім'я царя, Єремія виписав такі суперлятивні слова похвали для московської Церкви та її патріярхату: „В Тобі, православний царю, Дух святий перебуває, цю думку тобі Бог піддав і ти її виконуєш... твоя велика держава Русь (по-грецьки „Росія"), третій Рим, правовірністю усіх перевищила і все, що тільки є правовірне, злучилося у твоїй державі і ти єдиний під небом називаєшся на цілому світі поміж усіма християнами християнським царем". „Христова Церква", стор. 306.

На утворення московського патріярхату не досить було згоди Єремії, а треба було формальної згоди патріяршого Синоду в Царгороді й такої самої згоди кожного їх трьох інших патріярхів. Щойно тоді могла московська патріярхія мати позірну канонічну підставу. Коли „милостиня" в належній сумі була виплачена Єремії для нього і для патріяршої столиці в Царгороді, тоді щойно Єремія видав грамоту „томос", про встановлення московського патріярхату.

Сам обряд поставлення тодішнього митрополита Йова на уряд московського патріярха цікавий тим, що московський цар Фйодор Івановіч зі свого трону в соборній митрополичій церкві власноручно поклав патріярші ризи на Йова, на знак, що володар має владу над Патріярхом. Організатори цієї церемонії уклали для царя спеціяльну промову-формулу, що її він виголосив до нового патріярха після власноручного передання йому патріярших реґалій. Вона звучала так: „Ти є головою єпископів, отцем отців, Патріярхом усіх північних земель, з ласки Божої і з волі царської" — „Христова Церква", стор. 306.

У журналі „Людина і Світ", вересень 1990, проф. д-р філософських наук Микола Гордієнко, у статті „Прославлений тільки за те, що був першим (Патріярх Йов") доказує, що за ієрархічного служіння Йова в державних і церковних колах Московської Руси виношувалась ідея встановлення в Руській Православній Церкві патріяршої форми правління. Необхідність такого кроку обґрунтовувалася уявленням про Москву як про третій Рим, ідеєю зверхности Москви у православному світі після краху Візантії і завоювання Константинополя турками-мусулманами. Йов був передусім зобов'язаний прихильністю до нього спочатку Івана Ґрозного, а потім Бориса Годунова, якому він допоміг у 1598 році зайняти царський трон.

1589 року в Москві було скликано церковний собор для обрання патріярха. Цар Федір Іванович за порадою правителя Бориса Ґодунова запропонував трьох кандидатів на цей пост: московського митрополита Йова, новгородського архиєпископа Олександра і ростовського архиєпископа Варлаама. Собор надав цареві і право остаточного вибору, завдяки чому першим руським первоієрархом став Йов. Інтронізація першого патріярха московського і всієї Русі відбулася 26-го січня 1589 року.

1590 року собор східніх патріярхів у Константинополі затвердив акт встановлення патріярхату в Московській Православній Церкві, але надав патріярхові Московському і всієї Руси не третє, а п'яте місце в загально-православному диптиху — після константинопольського, александрівського, антіохійського та єрусалимського. Московські державні й церковні власті не вдовольнялися таким рішенням і постійно домагалися від православного Сходу третього місця для свого патріярха. Але східні патріярхи стояли на своєму, і константинопольський собор 1593 року залишив главу Руської Православної Церкви на п'ятому місці, яке він посідає донині. (стор. 41.)

Р. К.

Нема то, як на Україні!

Сьогодні багато пишеться, а ще більше говориться про нашу славну Україну. Почав я теж збирати деякі новинки, про які мало хто щось денебудь чи колинебудь згадає.

ЧОМУ ГОВОРИТЕ РОСІЙСЬКОЮ МОВОЮ?

Поїхав до Львова наш нововисвячений священик, не з тих, що висвячувалися „запізненим покликанням", а зі свіжих, гарних, молодих. У Львові їхав із своїм родичем автомобілем. На лихо, зачепила автомобіль, яким їхав його родич, вантажна машина. За хвилину з'явився поліцай. Він почав списувати протокол, очевидно й самозрозуміло, звертаючися до пасажирів пошкодженого авта російською мовою.

„От, якийсь москаль, ще не навчився говорити українською мовою, хоч існує Товариство Української Мови ім Т. Шевченка", — думав священик, а його родич-водій не зраджував жодного хвилювання, якби все проходило нормально.

Коли прийшлось підписувати протокол, наш священик, народжений і вихований в Канаді, глипнув на папір і, ні слова не розуміючи, навіть не пробував його читати.

— Чому не читаєте? — питається його поліцай.

— Я не знаю російської мови, — відповідає священик, — може мені перекладіть на українську?

Поліцай дуже добре перекладає, аж священик здивувався.

— Де ви так добре вивчили українську мову? — запитує його здивований священик. — Звідки походите?

— Я з Дрогобича. Мої батьки ще живуть в Дрогобичі.

— А чому ви списуєте протокол російською мовою і до мене звертаєтеся російською мовою, хоч бачите, що її не розумію?

— Бо я працюю в КҐБ, — не кліпнувши оком, відповів молодий каґебіст з Дрогобича.

ВИ ПОЛЯК?

Той самий священик бував і в Києві. Пішов на базар. Товару багато, але все дороге, а торги проходять на „общепонятном". Звернувся він до якогось продавця по-українському, щоб купити яблуко.

— А хто ви? — здивовано дивиться на священика. — Ви поляк?

— Чому поляк, я ж говорю до вас українською мовою.

— Тут тільки такою мовою говорять поляки з Польщі, — каже продавець.

КВИТКИ ВИПРОДАНІ

Читаючи газети про великі успіхи хорових ансамблів з діяспори в Україні, можна бути гордим з милевих кроків, які зробила демократизація, коли на концерти не ставало квитків — усі були випродані.

Коли в липні 1990 року гостював у Львові Молодіжний Ансамбль під керівництвом Василя Кардаша в Україні, він виступив з рядом концертів у Львові, Києві й інших містах.

У Львові довго перед початком концерту каси Театру Опери і Балету були замкнені. Квитки випродані, — говорили тим, що приходили до каси.

І дивно стало, коли половина залі під час концерту була порожня.

Таке саме, трапилося під час концерту в Києві в Палаці Культури, який має 6,000 місць. Навіть для приятелів хористів не можна було дістати квитка, бо всі місця на тиждень перед концертом випродано. А під час концерту було тільки 2,000 присутніх.

У Києві бодай управа палацу дала „достовірні вияснення": 4,000 квитків замовили й викупили заводи Києва для своїх робітників.

Тільки не виясненим досі остався факт, де ті робітники на час концерту були поділися? Може, замість музики й пісні, пішли стояти в черги? Але всі до одного?

ЧОМУ НЕ ГОВОРИТЕ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ?

Одна хористка, як і багато інших, зустрічалися в Києві з людьми, говорили про це і те, розповіла про одну свою „політичну розмову".

На вулиці розговорився з нею один киівлянин, очевидно, російською мовою.

— Чому ви говорите до мене мовою, якої я не розумію? — запиталась вона врешті досить гостро.

— Бо я росіянин, — відповів її співбесідник.

— Як довго ви перебуваєте в Києві?

— П'ятнадцять літ.

— То ви за той час не могли навчитися української мови?

— Та міг, — якось він знітився, — але вот дивіться — мої друзі-українці, живуть і родилися в Україні, а по-українському не вміють говорити. Запитайте їх найперше.

УКРАЇНІЗАЦІЯ В КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Київський Університет один з перших навчальних закладів прийняв постанову про введення викладової й адміністративної української мови. Цей університет має 32,000 працівників, науковців і студентів. Студентів навчається 22,000, в тому понад 2,000 з Африки.

Існують певні проблеми, тому й викладання деяких дисциплін українською мовою вводиться поступово. Більше труднощів часом постає зі студентами, ніж з викладачами, — говорив декан факультету кібернетики. Неукраїнські викладачі одні з перших почали

(Закінчення на стор. 8-ій)

Мирослав Семчишин

ЯК УТВЕРДЖУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКА МОВА В УКРАЇНІ

(Факти і перспективи)

III.

Причини цього факту нам відомі: українське населення південносхідніх областей майже поголовно зрусифіковане. Протягом останніх десятиліть воно втратило свою національну ідентичність, втратило почуття національної приналежности до свого народу, а саме самовідречення від рідної мови стало найбільш вимовним показником його психіки, психіки раба-яничара. Закон про українську мову мав би стати своєрідним ліком для отих мільйонів загублених душ, мав би зупинити, а то й знищити отой історичний вал русифікації і привернути українській мові належний їй престиж, відродити українську культуру, а з нею і загублену українську людину.

І оцей соціологічний і в своїх наслідках для нас такий трагічний феномен, що певні маси народу українського перестали вважати себе українцями, заслуговує на окрему студію. Ця проблема, за словами Шевченка, мертвих людей в Україні сущих чи не від самих початків тієї духовної революції, що огорнули Україну, сильним відгомоном озивається у публіцистиці, публічних виступах провідних діячів, ба навіть у поезії сучасної України. „Вертатися до своєї мови" — патетично закликає у своєму вірші під таким же заголовком видатний діяч Руху, голова ТУМ Дмитро Павличко.

А ось ще кілька рядків цього знаменного вірша:

„Вертайтесь до своєї мови,
Мої засліплені братове!
Прозріть! І в купищах полови
Знайдіть зерно, ядро здорове,
Яке ще здатне прорости!
Вертатесь бо свого народу!

Ви ще зумієте зламати
Самі в собі чужі догмати,
Господарями вільного стати
На цій землі, де ваша мати
Вас піднімала з небуття...

......Вертайтеся, вона вас кличе
На творче, на нове життя!

Проблему рабства та історичного вже яничарства в історії України дуже влучно заторкує у своїй психосоціяльній статті-студії" „Демос чи охлос" (нарід чи юрба) Володимир Базилевський на сторінках „Літературної України". Існує три категорії рабства, читаємо там: раб, який усвідомлює своє рабське становище і бореться проти нього, — є революціонером; раб, який не усвідомляє рабства і животіє в мовчазному, несвідомому і безсловесному рабському житті, — є просто раб; є одначе раб, у якого слинка тече, коли він самовдоволено описує принади рабського життя і захоплюється добрим і хорошим паном своїм, він є холоп-хам! І на думку цього вдумливого аналітика української історичної і сучаної дійсности — „великий відсоток українців за походженням практично втрачений для справи... Гинуть, — стверджує він, — останні острівці великої селянської культури і немає цьому ради... Суржик (типова для підсовєтського мовлення українсько-російських слів, фраз, тощо. — М. С.) тягарем пригнічує дух і не дає йому випростатись"...

А ось як зареаґувала „Свобода" на байдужість а той ворожість теж рабів — бездушних міських верховодів, в колисці Запорізької Січі в м. Черкасах під час всеукраїнських святкувань 500-літнього ювілею початків козацтва. Читаємо в щоденнику слова учителя з цього міста П. Батира: ... „Ні, на вулицях та площах міста не спромоглися безпам'ятні нащадки козаків навіть вивісити прапори та гасла, ні провести мітинґи пам'яті ... А Черкаська земля виколисала і виростила провідних лицарів свободи і державности України (тут слідує перелік більше десятка відомих з історії і заслужених прізвищ діячів культури-літератури тощо доби козацької України. — М. С.) Без цих імен не було б нині ні України, ні її мови, чи культури, ні славної історії, ні думи кобзаревої, ні української пісні... **Скільки яничар з'явилося на нашій Україні за 330 років** колініяльної політики російського царату, яничарства польського чи турецького". А результатом цього — „здрібнілість душ, безхребетність до національної гідности та дрімуча байдужність до гордої історії козацтва, запопадлива догідливість чужим історіям".

„Ситуація на сході і півдні України справді катастрофічна, — пише в журналі „Молодь України" її редактор Володимир Боденчук. — Найперше завдання пробудити в широких масах найкращі риси душі, нагадати їм, хто ми, чиї сини, яких батьків?" У Харкові відкривається, — пише він, — десятки нових видань і — жодного українською мовою, а обласна молодіжна газета буде виходити російською мовою.

Ті всі, здавалося б, відокремлені факти, — це не епізоди, а основні елементи загальної картини, загальної атмосфери. Байдужість, відчуженість широких зрусифікованих мас — це один аспект, а другий на сьогодні куди небезпечніший: це антинаціональний, антидержавницький фронт тієї командно-бюрократичної партійної системи, яка на кожному кроці, в усякій, навіть найбільш елементарній просвітянській роботі (зокрема в зрусифікованих областях) чинить великі труднощі, шиканує, ба навіть карає грошовими карами активістів Руху і погрожує репресіями. Основна стратегія цих керованих партією апаратчиків (а серед них великий відсоток наших таки „землячків"), — не тільки поборювати усі прояви національної самостійницької стихії, не тільки іґнорувати забезпечені законами права і привілеї, але, щобільше, зберегти за собою монополію влади, зберегти свої адміністративні чи інші ключові позиції, і при тому далі просувати в різних формах процес русифікації, гейби брежнєвські часи ще не минулись... І ця саме проблема була вихідною точкою виступу голови ТУМ Д. Павличка на Звітновиборчій конференції в останніх днях вересня ц. р. Він, між іншим, ствердив, що схвалений Закон з 24-го квітня ц. р. Верховної Ради СССР про офіційний статус російської мови на всій території Совєтського Союзу — „це демонстрація зневаги до державної мови української республіки. Потворне двоязичіє починає потихеньку вповзати туди, звідки було вигнане парляментами розбуджених до нового життя підневільних народів.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1990-го РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Фінкбейнер Кеді; Ганзлік Андрій, Захарій
7 Шебовський Маган
15 Дейчаківський Денис
31 Кубейка Христина
32 Микієвич Роман
42 Зволінський Іван
57 Ротко Решель
63 Геррінгтон Юстин
70 Кузишин Андрій
78 Консугар Іван
82 Заяць Таня
88 Денисик Лана
112 Бакум Микола
123 Гугес Христофор
132 Кеєс Христина
163 Мотт Річард мол.; Радер Христофор
172 Ґаврушенко Кевін; Терпстра Ерік
173 Пугаля Джонатан, Олександер, Христина
183 Аблей Микола; Тимотій
288 Джандер Марко
292 Ваглій Матвій
307 Мельник Йосиф
316 Сидор Джонатан
323 Драк Йошуга
327 Фемміняя Іван
330 Пельзер Емілія
338 Керницький Іван
378 Панчесін Філіп 2
432 Зіпцер Юлія
439 Туркотті Джансон
445 Пронюк Андрій 2.
450 Кендаль Володимир
452 Белкайрус Адам; Кушнір Андрій; Шуя Елисавета
490 Пасічник Іван
496 Ярощук Аніта, Роман

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
9 Гейм Григорій
22 Войтишин Вікторія, Тарас; Восс Іван
39 Васник Микола
82 Китастий Іван
102 Бобечко Андрея
109 Шепеляк Карен
114 Василів Ніна
155 Довган Дугляс
230 Яслик Річард
236 Шейн Марія
287 Вейс Ґарі
293 Дромерик Христофор
368 Венгловський Томас
380 Лещишин Надія, Михайло А.
399 Оріх Павло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
3 Суїта Ерік, Ніколя
377 Сехович Давид, Лавра, Лій
409 Бецкаж Марко; Буркгольцер Доріян; Гаріс Сара, Стефан; Гімка Джеймс; Карера Корій 2, Голій 2, Михайло 2; Креницький Матвій, Мелісса, Сара; Мартинюк Христина; Мк Адамс Рената; Мюллен Доротій; Новітцький Данило мол.; Петрошко Давн, Марко, Христофор; Пиш Апріль; Стецько Давид 2; Хміль Джефрій, Тарас; Шопай Мередит, Томас 2, Христина 2; Васнецький Лорі
492 Клосевич Марта

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
51 Струк Олексій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
8 Ардан Іван
183 Ґаховський Віра
368 Трач Наталка

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
29 О'Бріян Шері
51 Задор Віктор 2
479 Лончина Орися
489 Ліка Шефлій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
22 Сехович Давид, Лавра, Лій
171 Клосевич Марта; Суїта Ерік, Ніколя
406 Бецкаж Марко; Бурґгольцер Доріян; Карера Голій 2, Корій 2, Михайло 2; Керницький Матвій; Меліса, Сара; Гаріс Сара, Стефан; Гімка Джем; Мартинюк Христина; Мк Адамс Рената; Мюллен Доротій; Новицький Данило мол.; Петрошко Давн, Марко, Христофор; Пиш Апріль; Стецько Давид; Хміль Джефрій, Тарас; Шопай Мередит, Томас 2, Христина 2; Васнецький Лорі.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
349 Лакович Дженіфер, Йосиф

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
22 Войтишин Вікторія, Іванна Тарас
29 Восс Іван
39 Восник Микола
96 Рефт Кевін, Степан
109 Шепеляк Карен
155 Довган Дугляс
236 Шейн Марія
242 Пульс Денис 2, Кейт; Рейсі Джіна, Кімберлій, Микола
287 Вейс Ґарі
293 Дромерик Христофор
399 Оріх Микола, Павло, Сусанна
427 Кухар Маліса, Роберт, Шерій
466 Скрипуч Нейлі

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд:
13 Новак Йосиф мол.
32 Сікало Марта
42 Котис Іван
83 Олеарчик Христина
158 Кузишин Галина
204 Черник Ігор
205 Гованський Ігор
220 Вовчук Михайло
231 Касто Джеймс
238 Нагабедіан Синтія
245 Голінко Віктор
270 Самулка Стасій
285 Пилишенко Катя
327 Бренан Йосиф
380 Лещишин Надія
432 Наконечний Ігор, Юрій
458 Сташкович Ліса
484 Береж Марко
486 Блишак Райн

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Панко Іван
9 Гейм Григорій
38 Вільчик Юдит
82 Китастий Іван
96 Гасіс Володимир
102 Бобечко Андрея
114 Василів Ніна
120 Барґо Андрея
155 Полока Михало, Степан
171 Кейн Коній
221 Матвій Едді, Рикій
243 Карльсон Михайло
292 Сташків Річард
336 Пасельський Надія
368 Венгловський Таня
423 Морозовський Лінда
444 Войтюк Донна
481 Кунінгтам Івонна; Нечипір Степан
486 Лисенко Стефан
502 Мурфай Варвара, Донна, Григорій, Іван
505 Ґурський Донаван; Руснак Джеймс; Цюпа Вайн, Вендій, Веслій

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Янеті Роза
22 Сабат Йосеф
25 Ференцевич Ярина
27 Олесницький Зеня, Мирон
29 О'Брієн Шерій
42 Лончина Борис
53 Гірник Михайло
63 Кінґ Вендій; Ла Бей Ашлій; МкФерсон Шавн; Петро Михайло
82 Марущак Ілько; Омельченко Віктор
88 Катинський Михайло
94 Дорсон Джойс
106 Дашкевич Василь
113 Попоник Сеціля
121 Тичинський Ліза
122 Дран Марія
168 Барлецький Анна
170 Зубрицький Анна; Ґрордон Марія
171 Смолій Донна; Стецько Марія
191 Боднар Олександра
194 Ільницький Андрій, Ольга
200 Дмитришин Михайло
206 Голіян Катерина; Матвишин Андрея
226 Цебрій Наталка
234 Боднаренко Павло
245 Залужний Анатолій, Катерина
320 Сломковський Давид
368 Ковальчук Анна
373 Головка Джуді
379 Клос Станіслава
399 Зарицький Василь
432 Гарейчук Річард д-р
445 Шулакевич Ждан
450 Гойдиш Магда
489 Лайка Шефія
490 Драгон Карол
496 Ярощук Олена, Олександер

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВ:

Відд.:
5 Ликтій Анна
20 Сосновський Неллі
22 Войтишин Ґеня
25 Січинський Ярослав •
32 Шевчук Катерина; Богач Микола •
82 Марущак Ілько •, Уляна
106 Вейс Дарія; Бурдин Марія
112 Качмарик Карен, Россана, Шарон
155 Довгань Анна
165 Юркевич Василь •
171 Сивий Анастасія; Чопик Мирон •; Гавриш Розамарія
174 Дацьків Зеновій •
206 Барилик Франко 2 •
209 Годинс Михайло •
217 Кокодиняк Йосиф; Шмігель Люба
231 Менеден Ірена
236 Дуган Едвард •
238 Барилик Анна
266 Пасічник Григорій •
277 Борейко Евген
290 Гудима Меланія
305 Гарбер Францис •
341 Глива Василь •
353 Романишин Марія
361 Абраміюк Марія
368 Дейчаківський Богдан
399 Оріх Павло •
445 Бабінський Михайло •
458 Гірняк Володимир •
460 Дутчак Микола •
500 Мартиник Василь •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
3 Дорота Михайло; Риян Естелла; Хом'як Русель •
214 Воробець Андрій
231 Ковальчик Михайло •
240 Проць Дмитро, Марія, Михайлина, Петро •
409 Бараник Каролін; Баррен Марія 2; Бескаж отець, Іван •, Йосиф •, Марія, Матев •; Боклаг Іван •; Бурх Іванна; Висоханський Франко •; Вислоцький Андрій •; Войтович Денис •, Ольга 2; Гаріс Роберт •, Джулі; Гобжеттс Анна; Гріненко Іван •; Гринюк Стефан; Гудій Марія; Гуттінґер Ольга; Ґілрой Марія; Ґрузельський Іван •; Ґуля Марія; Діланей Наталка; Єйшен Катерина; Ковальчик Анна; Косидор Марія; Костик Михайло •; Пейрл; Мазник Елена; Мартинюк Роман •; Масляр Марія; Мюллен Маріянна; Насевич Йосиф •; Пащук Василь, Григорій •; Піргала Джефрій •, Іванна, Христофор •; Пілх Гелена; Петрочко Карол; Рипчак Марія; Сансенбах Іванна; Сонтісо Катерина; Стейн Кирило •; Тащук Юлія; Фавсетт Пеарл; Фаресе Карен; Хміль Тарас •; Шелак Анна; Шеканський Ева; Шика Мартин •; Шук Елисавета 2, Іван, Михайло, Стефан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
112 Мак Катерина, Петро
217 Шмігель Люба
245 Фурик Іван мол. •
353 Романишин Анна
375 Ярема Стефан •
397 Олійник Анна
466 Кут Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
8 Ардан Іван •
183 Ґаховський Віра
368 Трач Наталка

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
7 Маріно Дебра, Памеля
27 Матківський Богдан •
217 Бакстер Річард •
221 Ризевський Лідія
287 Романів Валерій, Христина
316 Лаврі Василь •; Кенедій Варвара; Патрій Єва; Скрожер Христина; Шевлін Карен
340 Ґюнець Володимир •, Ніна
347 Сафонов Катерина; Свідрак Анна, Дмитро
355 Казім Геленла 2, Іван •
368 Барна Тимотій •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Дорота Михайло
171 Воробець Андрій; Риян Естелла; Хом'як Русель •
230 Проць Дмитро, Марія, Михайлина, Петро •
406 Бараник Карол; Баррен Марія 2; Безкаж отець Іван •, Йосиф •, Марія, Матев •; Баклаг Іван •; Бурх Іванна; Вислоцький Андрій •; Вихосанський Франк •; Войтович Денис • Ольга 2; Гаріс Джулі, Роберт •; Годжетс Анна; Гріненко Іван •; Гринюк Стефан; Гудій Марія; Гуттінґер Ольга; Ґільрой Марія, Ґпузельський Іван •; Ґуля Марія; Діланей Наталка; Єйшейн Катерина; Ковальчик Анна, Михайло •; Косидор Марія; Костик Михайло •; Пейрл; Мазник Елена; Мартинюк Роман •; Масляр Марія; Мюллен Маріян; Мюлен Маріянна; Насевич Йосиф •; Пащук Василь •, Григорій •; Петрошко Карол; Пілх Гелена; Піргала Джефрій •, Іванна, Христофор •; Рипчак Марія; Сансенбах Іванна; Сонсісо Катерина; Стейн Кирило •; Тащук Юлія; Фавсет Пеарл; Фаресе Карин; Хміль Тарас •; Шеканський Ева; Шелак Анна; Шика Мартин •; Шук Елисавета 2, Іван •, Михайло •, Стефан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Вовк Славко •; Ликтей Анна; Турчин Богданна
22 Войтишин Ґеньо
32 Богач Микола •; Шевчук Катерина
47 Бадюляк Христина
58 Яковенко Марта
94 Демчук Петро •
112 Качмарик Карен, Розаанна, Шарон
130 Данилевич Стефанія
155 Довгань Анна
165 Юркевич Василь •, Іванна
171 Вебер Кей 2; Мартин Давид •; Чопик Мирон
191 Карій Іван •, Роберт •, Сусанна
206 Барилик Франк 2 •
209 Гайджінс Михайло •
236 Дуган Едвард •
238 Барилик Анна
242 Райсі Патриція; Пулс Денис 2 •, Елисавета
266 Пасічник Григорій •
305 Ґарбер Францис мол. •; Флагерітій Марія
337 Притула Марія
341 Глива Василь •
399 Оріх Сусанна, Павло •
445 Бабінський Михайло •
458 Гірняк Володимир •, Павло •
460 Дутчак Микола •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Форгач Михало •, Марія
13 Білинський Стефанія; Терлецький Василь д-р мол. •
14 Луків Іван; Магаляс Марія; Федун Лотті
36 Барташ Христина
39 Минко Олексій •
59 Бунегрю Андрій; Гуменюк Анна, Стефан
82 Омельченко Лідія
86 Корсун Ангеліна
94 Мусик Павло •
153 Бойчук Микола
163 Яцьків Богдан •, Йосиф •
174 Томків Зенобіюс •
191 Кошикар Гелена
204 Біраковський Богдан; Хадшей Роман
205 Базиляк Герольд •
214 Гірч Марія
217 Вовк Марія; Сулима Емілія
220 Кізяк Віра
221 Осташ Зенон •; Стецишин Зеновія
253 Гайовий Микола •; Максимів Михайло
268 Кіт Катерина
270 Островський Стефан •
277 Береза Володимир •, Іван
281 Дворський Емілія, Микола
285 Пилишенко Орися
317 Клюфас Святослав д-р •
361 Лапчак Євген
375 Лацик Володимир; Пілгуй Євген
414 Вальницький Віра; Фіголь Марія
423 Савчак Петро; Уніят Марія
430 Януш Марія
465 Повідайло Михайло •
472 Матвишин Юрій •
473 Кальба Марія
484 Рабарська Розалія; Смик Олександер •
488 Микита Дмитро
492 Боцюрків Богдан, Віра
502 Басараба Дейлі •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Івашків Євген; Ковалівський Стефан; Мосоно Пегій; Форгач Алфред, Варвара, Роза
7 Мюха Шарон
13 Філак Анна
16 Смолій Михайло •
20 Савицький Теофіль; Сосновський Неллі
25 Сихинський Ярослав
32 Коновал Олександер •
37 Бурнет Михайлина
39 Луцак Стефан •
42 Мовтар Дженіца; Мун Елена, Джеймс •; Федів Іван; Шевчук Орися
82 Марущак Ілько •, Уляна
86 Кейбіда Юстина
94 Мусик Павло •
96 Сіяк Григорій •, Христофор •
104 Сарик Юрій •
106 Вейс Дарія; Явний Анна
120 Бець Анна; Варго Роберт •
127 Хомин Анна; Швець Ярослав •
137 Працик Григорій
147 Горбовий Петро; Савка Стефанія
153 Квасницький Любомир •; Пацюра Михайло •
155 Мельник Олександра
158 Полний Анна
171 Брімбаг Донна; Гаврус Розамарія; Сивий Анастасія
172 Сливка Марта
174 Дацьків Зеновій •
220 Брицький Василь
221 Сточанин Ярослав, Стефанія
224 Шван Марія
231 Мегеден Ірена
277 Борейко Євген •
290 Гудима Меланія
292 Фаріон Іван •
301 Тимцюрак Ярослав
324 Кузів Ольга
332 Де Сатник Іван •
352 Брошет Микола •
353 Романишин Марія
361 Абраміюк Марія
368 Дейчаківський Богдан
379 Семків Марія, Петро
385 Дудинський Мирон •
395 Капко Богдан •
407 Похоляк Йосиф •
414 Зачко Софія
422 Кузів Олена, Станіслав
423 Морозовський Стефан •; Рівера Ґлорія
432 Созанський Василь
438 Франт Марія
442 Чорневич Михайло •
460 Щур Олександра
462 Горнич Роман
473 Конанець Анна
481 Нечипір Євген, Ігор •, Софія
500 Мартиник отець Василь
502 Багнюк Василь •
505 Щюпа Василь •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
424 Цурковський Роман Б. •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:349 Лакович Єва

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Ільчишин Єлисавета
14 Отрок Михайло 2 •
16 Зедайко Михайло (три) 3 •
25 Єнсен Леонард; Савчак Юліян
51 Фаріон Олександер д-р •
58 Гумніцький Стефан •; Кузьо Лев •
59 Сливінський Василь •
63 Турко Іван •
75 Качмарик Роза; Салабай Олекса
76 Пилипишин Симон •
88 Петричка Стефан 2 •
94 Лечкун Стелла; Сенко Павло 2 •
103 Місюрак Максим
104 Рудик Софія
120 Котій Микола
127 Нестерук Мирон; Тарабан Софія
130 Черепаний Стефан •
143 Сенкарук Марія
146 Ґоїв Ґлорія
153 Чорпіта Стефан; Ющишин Юстина
170 Гаврилюк Василь 2 •
175 Семеген Петро 2 •
182 Гнатейко Іван •
204 Гавриленко Микола •
211 Біловус Стефан 2 •
217 Гарнковський Марія
219 Ґрещук Марія
221 Кулик Емілія; Кочій Семен д-р •
233 Блискун Гелена
235 Собеняк Станлій •
240 Бучаський Василь
254 Наконечний Евгенія
259 Саламан Теодор •
268 Мельник Станлій
277 Гривчук Михайло •
288 Завацький Луїз
291 Смеречинська Марія
295 Лесняк Анна
301 Качанівський Іван
318 Палій Стефан •
334 Вакут Михайло 2 •
327 Сіеберт Річард •
349 Матієв Василь
368 Івашко Мирон 2 •
372 Козуп Едвард •; Свинаренко Станислава 2.
379 Микетяк Іван 2 •
414 Червак Йосиф
423 Фаріон Олександер д-р •
432 Наумчук Вікторія
448 Брик Дмитро 2 •
455 Коваль Василь
458 Скааб Микола 2 •; Стус Анна
461 Берекета Михайло •
473 Будковський Віктор
490 Меєр Стефанія
498 Чайковський Ігор •

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
82 Омельченко Віктор
122 Дран Марія
194 Ільницький Андрій
200 Димітришин Михайло
245 Залужний Анатолій
490 Драгон Карол
496 Ярощук Олександер, Олена

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
460 Бобик Любомир
485 Терлецький Марта

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
409 Бойко Петро •; Бурґголтзер Ірена; Гілрой Марія; Линч Томас •; Мартинюк Анна, Роман •, Юрій •; Савицький Джасон • Марко •; Тащук Дарія, Євген •, Мирон •, Роман • Урсо Василь •; Хміль Терecca •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Волянський Раймонд •
83 Здоров Анна, Володимир • Стефан •
94 Бондар Джанет
221 Рижевський Лідія
245 Ляшенко Люба
349 Лякович Йосиф •, Йосиф мол. •, Єва
401 Шамбул Боб •
403 Виприцький Віктор •; Брежнікар Марія
409 Федірко Микола мол. •
440 Головач Ярослав •
458 Голл Ірена; Гірняк Павло •
503 Мартинюк Петро •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
406 Бойко Петро •; Бурґнолтзер Ірена; Ґілрой Марія; Линч Томас •; Мартинюк Анна, Роман •; Юрій •; Савицький Джансон •, Марко •; Тащук Дарія, Євген •, Мирон • Роман •; Урсо Василь •; Хміль Тарас

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Мурин Григорій
170 Ступка Григорій ст. •
206 Карас Рубій
221 Кушинський Василь
277 Васинчук Євген
301 Козура Марія
304 Колашко Михайло
317 Клюфас Святослав д-р •
320 Зінкевич Осип •
340 Колубінський Василь
346 Гішинський Евгенія, Стефан
385 Мандибур Дмитро •
399 Зарицький Василь •
401 Темко Віктор
419 Кудеревко Євген
430 Ольховецький Марія
432 Філь Леонід •
437 Балич Мечислав
439 Баб'як Дмитро •
445 Саракула Михайло •
460 Залізняк Михайло •
464 Лазор Анастасія
471 Бачинський Софія
500 Шпитковський Всеволод •
502 Басараба Олексій •

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31 жовтня 1990

Кляса T16	113
Кляса P70	91

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса W	23
Кляса E18	1,996
Кляса E20	2,266
Кляса E65	263
Кляса P20	3,255
Кляса P65	142
Кляса TP65	1,210
Кляса T23	157
Кляса WSP	361
Кляса SP-E65	373
Разом	**10,250**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	8
Кляса P70	33
Кляса T	436
Кляса W	8,586
Кляса P20	5,843
Кляса E20	5,408
Кляса E65	1,629
Кляса P65	778
Кляса DP60	124
Кляса DP65	658
Кляса SP-W	346
Кляса SP-E65	194
Кляса ADD	5,870
Кляса T10	472
Кляса T5	117
Кляса DT30	4
Кляса ART	22

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	0
Кляса P20	424
Кляса E20	249
Кляса P65	29
Кляса E65	70
Кляса E18	11
Разом 31 жовтня 1990	**31,311**

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ"

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 30 вересня 1990	**17,762**	**45,336**	**5,904**	**69,002**
Активні члени				
(Приріст у жовтні 1990)				
Нові члени	47	48	8	103
Прийняті нановo	18	76	2	96
Прийняті з перехідними листами	38	67	15	120
Зміни кляс забезпечення	1	8	—	9
Прийняті з Деп. Молоді	—	3	—	3
Разом	**104**	**202**	**25**	**331**
(Убуток у жовтні 1990)				
Суспендовані	5	22	18	45
Відійшли з перех. листами	38	67	15	120
Зміни кляс забезпечення	1	8	—	9
Відійшли до дорослих	3	-	—	3
Померли	—	81	—	81
Вибрали гроші	25	43	—	68
Відійшли з випл. п. сум забез.	20	56	—	76
Виплатили вповні вкладки забезпечення	31	82	—	113
Відійшли на част. вип. забезп.	—	—	—	—
Відійшли на безп. прод. забезпечення	2	1	—	3
Вигасла важність забезпечення	—	—	—	—
Разом	**125**	**361**	**59**	**545**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у жовтні 1990)				
Виплачене забезпечення	31	82	—	113
На безпл. продовж. забезп.	4	11	—	15
Разом	**35**	**93**	—	**128**
(Убуток у жовтні 1990)				
Померли		36	—	36
Вибрали готівку	11	19	—	30
Повернені в активні	2	3	—	5
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**18**	**63**	—	**81**
Разом усіх членів УНСоюзу, з кінцем місяця жовтня 1990 р	**17,758**	**45,207**	**5,870**	**68,835**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ **І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:**

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць ЖОВТЕНЬ 1990-го РОКУ** як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ**, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, **які впродовж ЖОВТНЯ 1990-го РОКУ** взяли перехідні листи і досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
для покращання забезпеченевої служби своїм членам впровадив від 1-го вересня 1987-го року

ТРИ НОВІ КЛЯСИ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

з низькими вкладками, основаними на таблицях смертности 1980-го року

T23 — ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ
- з вкладками $7.50 річно за перших $5.000 та по $5.00 річно за кожних додаткових $5.000
- Ці грамоти кляси T23 видає УНСоюз дітям у віці 0-15 років

ART — ЩОРІЧНО ВІДНОВЛЮВАНЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
- з вкладками, які кожного року зростають з віком забезпеченої особи
- Ці грамоти кляси ART видає УНСоюз аплікантам у віці 16-65 років на суми $25.000 і більше

DT30 — ТЕРМІНОВА ГРАМОТА НА 30 РОКІВ ІЗ ЗМЕНШУВАНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
- корисна для осіб, які мають гіпотечні позички-морґеджі
- Ці грамоти кляси DT30 видає УНСоюз аплікантам у віці 16-45 років на суми $25.000 і більше

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1990 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	140.04	154	876.53	337	1,702.84
2	58.99	156	219.71	338	69.26
3	1,689.70	157	179.09	339	802.34
5	1,182.40	158	972.32	340	359.53
6	227.34	161	1,142.18	341	249.00
7	1,498.73	162	363.63	345	708.31
8	746.99	163	1,057.36	346	279.15
9	254.48	164	262.99	347	1,052.50
10	141.81	165	345.31	348	1,123.14
11	27.16	168	236.68	349	1,505.99
12	429.53	169	626.88	350	230.07
13	2,073.75	170	563.00	352	197.26
14	813.23	171	970.87	353	1,421.18
15	2,999.57	172	202.74	354	79.54
16	270.99	173	1,181.81	355	189.08
17	439.62	174	3,865.50	356	131.58
19	45.16	175	436.51	358	493.58
20	2,134.85	176	538.32	360	1,210.60
21	421.08	177	191.62	361	821.80
22	717.95	178	65.47	362	562.78
23	537.50	180	396.64	364	476.72
24	1.65	182	539.15	367	2,030.18
26	182.54	184	349.46	368	3,136.53
27	981.24	190	25.32	369	237.31
29	272.14	191	354.70	370	207.25
31	102.96	192	251.69	371	658.57
32	674.33	193	8.00	372	521.63
36	16.53	194	1,026.00	373	93.89
37	917.87	200	1,264.42	374	395.16
38	345.01	203	17.54	375	1,470.20
39	1,314.15	204	1,115.55	376	62.15
40	61.10	205	435.95	377	82.75
42	1,464.20	206	647.94	378	138.78
43	61.22	209	52.17	379	1,516.29
44	462.15	211	40.98	380	65.37
45	217.18	212	713.08	381	227.67
46	145.67	214	643.49	382	349.79
47	1,686.08	216	582.09	383	692.71
48	161.68	217	973.73	385	916.99
49	325.61	218	23.01	387	892.05
50	53.04	219	373.60	389	204.13
51	1,280.90	220	1,045.52	390	269.74
52	65.67	221	841.53	394	115.22
55	779.34	222	462.61	399	1,956.86
56	365.95	223	303.16	401	229.56
57	814.21	224	150.40	402	2,292.65
58	345.04	226	497.73	403	143.91
59	3,389.20	230	1,216.55	406	62.90
62	45.46	231	1,485.60	407	665.58
63	3,067.10	233	643.97	408	547.17
65	125.97	234	880.14	409	219.89
66	406.89	235	104.35	413	16.24
67	80.31	236	268.53	414	829.01
70	1,256.85	238	914.51	415	81.54
73	7.64	239	287.97	416	88.43
76	599.69	240	1,193.65	421	207.27
78	738.40	241	158.28	422	358.93
81	118.39	243	15.46	423	745.52
82	2,515.31	245	530.32	424	380.64
83	1,110.67	247	272.31	427	3,101.44
86	786.25	248	122.60	429	9.30
88	1,400.91	253	110.11	432	2,178.53
89	45.73	254	1,238.37	433	396.24
91	183.61	257	1.964.06	434	958.98
92	9.25	258	4.02	437	494.12
93	361 99	259	196.80	438	139.98
94	2,515.43	261	162.32	439	426.63
95	37.22	264	204.40	440	482.14
96	458.61	265	112.92	441	456.53
98	149.71	266	1,386.39	442	452.80
99	79.60	267	795.10	444	606.51
100	14.88	268	420.93	448	169.23
101	126.25	269	1.176.09	450	1,283.08
102	795.84	270	311.16	451	364.07
103	414.15	271	2,407.03	452	537.81
104	117.11	276	192.96	454	490.23
105	296.95	277	2,210.51	455	1.00
106	1,598.32	280	11.23	456	138.18
107	73.44	281	442.83	457	303.35
108	42.30	282	41.73	458	2,126.59
109	1.42	283	541.10	459	136.01
110	373.80	285	642.49	460	1,459.82
112	550.83	286	379.90	461	257.79
113	873.74	287	832.77	462	96.09
114	1,849.03	288	67.11	463	247.02
115	409.97	290	1,052.57	464	153.98
116	481.55	291	605.52	465	1,077.26
119	42.65	292	1,239.06	466	431.12
120	260.32	293	314.83	467	58.52
121	467.14	294	9.95	468	13.72
122	79.73	295	199.90	471	146.95
123	489.02	296	110.43	472	1,284.22
125	837.84	301	703.05	473	1,297.78
127	1,620.53	302	74.04	474	220.30
128	162.17	304	345.41	476	113.88
		305	1,092.60	479	70.67
129	87.21	306	48.10		
130	168.65	307	744.54	480	49.45
131	156.18	312	33.25	481	158.73
132	42.65	316	1,580.00	484	799.61
133	462.13	317	262.71	485	108.55
134	258.45	318	126.42	486	650.17
137	397.31	320	793.97	487	166.19
139	226.20	321	393.61	488	232.02
141	35.15	322	50.69	489	725.40
142	115.28	323	287.66	490	199.21
143	70.00	324	57.28	494	64.45
145	9.57	325	603.18	496	265.67
146	754.60	327	1,258.66	497	7.93
147	808.73	328	324.84	498	136.50
149	16.10	330	222.30	500	5,055.05
150	42.54	332	95.06	502	427.42
151	78.33	333	45.99	503	249.47
153	1,157.44	336	606.18	506	33.57

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 201,430.11

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

$5,000 — $10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

для всіх членів у віці 16 до 55 років

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	168	9.45	346	38.40
6	22.00	170	8.90	347	28.40
8	44.50	171	24.00	348	47.80
10	2.45	172	46.65	349	57.85
11	12.20	173	35.40	350	25.20
13	9.20	174	46.80	353	26.00
14	18.30	175	8.60	358	35.20
15	63.65	180	31.20	360	100.85
16	22.90	182	69.00	361	8.95
17	13.35	183	52.95	364	8.50
20	6.30	194	24.00	367	38.10
22	141.55	200	8.30	368	30.00
27	23.15	205	12.20	369	17.50
29	20.50	206	3.20	371	39.45
32	3.35	209	13.20	372	11.00
37	3.20	212	52.00	375	27.20
39	4.80	214	77.00	377	9.20
42	34.30	217	65.50	385	55.80
44	0.85	218	6.30	387	9.85
45	3.95	219	8.15	399	42.80
47	36.30	220	8.30	401	37.20
50	4.90	221	18.35	402	80.30
55	5.00	222	18.25	403	6.50
57	11.00	230	33.00	406	11.00
59	26.25	231	21.25	407	44.15
62	2.45	233	19.45	408	12.20
66	52.95	234	47.30	416	43.50
70	11.40	235	14.80	422	10.95
76	38.50	239	2.45	423	23.90
78	13.75	240	81.75	424	6.05
83	15.60	243	11.00	427	6.20
88	38.05	245	28.80	432	27.60
93	3.90	247	3.65	433	9.20
94	104.25	248	2.55	434	34.10
95	2.55	253	8.50	437	3.25
96	10.10	257	34.70	439	18.45
99	31.40	259	8.30	440	49.35
102	5.75	261	2.95	441	8.30
107	8.30	266	12.60	444	41.10
108	0.85	267	11.00	448	11.00
110	13.20	269	59.40	450	16.45
113	3.20	270	18.15	451	9.20
114	69.60	271	31.05	452	13.00
115	33.25	277	42.05	454	56.25
116	22.80	282	0.85	455	26.00
119	7.20	283	5.70	456	4.80
120	30.25	287	55.65	459	0.85
122	9.20	290	29.00	460	25.00
125	17.45	291	2.45	465	21.15
127	6.50	292	27.80	471	28.10
129	2.45	301	53.20	472	19.75
131	30.45	305	37.40	473	40.80
133	20.25	307	49.10	474	14.00
142	2.25	316	38.20		
146	69.55	317	3.95	480	4.80
147	21.15	320	24.70	484	7.60
149	13.30	327	3.20	485	9.60
153	7.75	328	4.05	486	10.95
156	6.50	330	11.00	487	22.00
158	41.70	336	2.90	488	6.50
161	13.00	337	37.00	489	3.20
162	6.50	339	4.80	496	19.25
163	6.50	340	38.60	502	11.10
164	12.20	345	28.90	503	11.40

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,471.10

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ДОПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
8	Єлисавета Ільчишин	1,108.00
37	Марія Пільот	500.00
39	Марія Анна Флесок	1,000.00
42	Степан Андрусишин	1,000.00
45	Ілько Михайлюк	1,000.00
51	Д-р Олександер Фаріон	5,000.00
53	Ненсі Мінталь	500.00
59	Василь Сливінський	500.00
70	Марія Кірчов	500.00
75	Роза Качмарек	500.00
136	Іван Коцко	500.00
155	Галина Ґурнейк	500.00
155	Іван Гавриш	1,000.00
170	Василь Гаврилюк	500.00
170	Василь Гавркпюк	2,000.00
173	Іван Кнегнецький	5,000.00
177	Осип Поморянський	1,074.00
177	Осип Поморянський	1,057.00
177	Осип Поморянський	1,100.00
183	Морен Р. Делюгас	1,000.00
192	Іван Міхальскі	2,000.00
216	Нестор Павлюк	1,000.00
217	Марія Гранковська	1,000.00
217	Волтер Вілліям Чептіони	500.00
219	Марія Тація Маскали	1,000.00
220	Олекса Грицай	1,000.00.
221	Джеймс Іванків	1,000.00
221	Д-р Семен Кочий	500.00
233	Анна Кузан	1,000.00
234	Мирослав Мельничук	1,000.00
240	Василь Костик	1,000.00
240	Анна Стецяк	500.00
259	Теодор Саламан	1,000.00
268	Стенлей Мельник	1,000.00
287	Йосиф Ясінскі	1,000.00
287	Йосиф Ясінскі	1,000.00
288	Люїс Завацький	1,000.00
292	Галина Коперта	500.00
303	Катерина Левандовскі	1,000.00
304	Катерина Гадзіцка	1,000.00
316	Віліям Притула	500.00
317	Анна Лборен	1,000.00
318	Степан Палій	1,113.00
334	Ольга Коломиєць	500.00
355	Семен Ковалевич	1,000.00
361	Ненсі Савіцкі	1,000.00
367	Теодор Песко	500.00
368	Віра Гнатюк	250.00
368	Мирон Івашко	1,000.00
368	Мирон Івашко	500.00
368	Юлія Сагаш	500.00
372	Едвард Павло Козуп	5,000.00
379	Ігор Хлібович	1,000.00
379	Ігор Хлібович	1,000.00
379	Іван Клебан	500.00
379	Іван Клебан	500.00
389	Ілько Михайлюк	500.00
414	Марія Береза	1,000.00
414	Осип Червак	1,000.00
414	Осип Червак	500.00
423	Д-р Олександер Фаріон	500.00
423	Іван П'єцух мол.	5,000.00
430	Вікторія Маковська	500.00
476	Степан Качуба	1,000.00
	Разом	**70,202.00**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
426	Софія Манчуленко	4,000.00
426	Софія Манчуленко	1,000.00
432	Анна Белз	500.00
432	Роберт Зенон Стоділка	5,000.00
445	Стелля Ґірняк	1,000.00
448	Дмитро Брик	300.00
498	Ігор Чайковський	1,000.00
	Разом	**12,800.00**

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
78	Джан Чарльс Наш	100.00
83	Іванна Осідач	50.00
94	Марія Шалайко	50.00
94	Марія Ґоч	50.00
114	Зеновія Лобур	50.00
114	Антін Любінець	10.00
147	Розалія Самко	50.00
164	Петро Ґелетій	50.00
164	Анна Кудрич	50.00
174	Константин Величковський	50.00
180	Анна Беднар	50.00
180	Іван Дескович	50.00
217	Варвара Малювана	50.00
217	Емілія Сулима	50.00
221	Дмитро Миронців	50.00
221	Іван Дубіцький	50.00
242	Куллін Бреґен	50.00
276	Анна Л. Тисячний	50.00
305	Іван Вислоський	50.00
333	Софія Дацей	50.00
362	Павлина Роговий	50.00
364	Анна Прима	50.00
371	Марія Плакида	100.00
379	Параска Максимів	50.00
385	Міра Тучапець	50.00
423	Анна Рубчак	50.00
	Разом	**1,360.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ 1990

Членські вкладки	$215,901.21
Прибутки книгарні і друкарні	119,968.72
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$334,135.56
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	231,171.40
Гіпотечних позичок	46,379,25
Членських позичок	2,275.66
Уділів	3,826.31
Банків	13,933.25
Разом	**$631,721.43**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$80,771.01
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	1,873.02
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Винагороди Відділових Організаторів	54.87
Винагороди Відділових секретарів	541.77
Разом	**$118,073.17**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$5,358.11
Пожертви для Фонду Відродження України — УНС	11,120.88
Зиск при продажі бондів	189.67
З продажі англ. Енц. Українознавства	1,346.00
Премії за реасикурацію	170.00
Переносне конто	664,366.42
Переносне конто — платні	56,261.20
Разом	**$738,812.28**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$2,719,553.33
Сплачено гіпотечних позичок	100,372.32
Сплачено членських позичок	5,773.72
Разом	**$2,825,699.37**
РАЗОМ загальний прибуток на жовтень 1990	**$4,650,176.18**

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ВИДАТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ 1990

Виплати членам:	
Грошові звороти	$56,504.23
За дозрілі вивінувальні грамоти	132,562.72
Посмертні допомоги	83,003.83
Відсотки від посмертних допомог	84.79
Премії за реасикурацію	1,449.74
Дивіденда членам	782.34
Повернені вкладки	51.90
Допомога з Фонду Братського	2,960.00
Стипендії	1,874.11
Разом	**$279,273.66**
Видатки:	
Канцелярія у Вашінґтоні	$16,028.99
Союзівки	359,166.60
Книгарні і друкарні	125,963.99
„Свобода" за орган	145,469.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,892.70
Лікарські бадання нових членів	852.44
Винагорода обласних організаторів	6,923.07
Винагорода Відділових секретарів	71,879.68
Винагорода Відділових предсід. і касирів	53.13
Винагорода Відділових організаторів	15,254.87
Кошти подорожей обласних організаторів	333.56
Кошти обласних засідань	4,432.25
Разом	**$101,621.70**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$16,662.69
Платня працівників	40,099.52
Премії за шпитальне забезпечення працівників	53,417.91
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	99,574.40
Разом	**$209,754.52**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$2,802.00
Банкові оплати за опіку над бондами	2,519.39
Книжки і друки	529.89
Вкладки до братських конґресів	390.00
Загальні канцелярійні видатки	3,047.00
Оплати до асекураційних урядів	19,939.00
Кошти канадської канцелярії	288.81
Поштові оплати	1,591.59
Кошти друків і приборів	7,830.88
Обслуга машин	557.20
Кошти телефону	610.71
Загальні кошти подорожей	9,699.25
Разом	**$49,805.72**
Різні видатки:	
Податки від заморгеджованих реальностей	$1,804.72
Кошти Конвенції	2,790.46
Кошти Річного Засідання	300.00
Страта при продажі бондів	38.46
Кошти українських публікацій	8,564.00
Дотації	8,308.24
Кошти компютеризації	3,300.00
Виплати Відд. Братської діяльности	34.35
Переносне конто	664,241.42
Страта при вимінні кан. валюти	38,389.02
Переносне конто — платні	56,261.20
Разом	**$784,031.87**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,847,453.61
Уділено позички на підклад грамот	2,275.66
Позичка для Корп. УНДому	200,000.00
Разом	**$3,049,729.27**
Видатки за жовтень 1990	**$5,120,845.32**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
		Фонди:	
Готівка	$993,336.58		
Бонди	46,988,388.03		
Уділи	1,476,504.51	Забезпечене-вий	$63,450,368.41
Гіпотечні позички	5,482,749.22		
Позички на грамоти	604,910.31	Акцидентовий	1,858,433.87
Реальності	2,295,380.19	Братський	(810,467.92)
Друкарські і електронічні машини	300,440.41	Сирітський	404,776.66
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,520,000.00	Захисту	(1,201,735.87)
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	64,885.14
Разом	**$63,766,260.29**	**Разом**	**$63,766,260.29**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та зденопувати у банках гроші, одержані від Відділів.

НЕ ПІЗНІШЕ, ЯК ВПОЛУДНЕ 31-го ГРУДНЯ 1990 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1990 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділу УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1990 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1990 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЖОВТНІ 1990 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1990 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
288	В. Загводський	1	3,000			1
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	1	5,000		1	18
320	І.Радь	1	5,000		1	2
		2	10,000		2	
	Окркга БОСТОН					
307	Д. Ґалонжка	1	5,000		1	4
	Округа ЧИКАҐО					
22	Гелен Олек Скат	1	5,000			5
106	А. Іванюк	1	3,000			4
221	М. Карачевський	2	6,000			6
379	В. Семків	1	5,000			15
399	Р. Припхан	1	1,000			15
452	Наталія Шуя	3	9,000			5
		9	29,000			
	Округа КЛІВЛЕНД					
112	Марія Капраль	1	3,000			8
	Округа ДІТРОЙТ					
82	Ольга Марущак	4	16,000	1		9
94	Олена Татарська	1	10,000			4
183	Катерина Назарк	2	10,000		2	14
292	Стефанія Федик	1	5,000			20
		8	41,000	1	2	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Христина Ференцевич	1	3,000			3
70	М. Шеремета	1	10,0000			7
170	В. Білик	2	13,000		1	10
171	Донна Смолій	1	5,000			3
		5	31,000		1	
	Округа НЮАРК					
27	Н. Олесницький	2	20,000			3
172	В. Осадчук	2	10,000			2
234	М. Хитра	1	3,000			2
490	С. Чорномаз	3	10,000	1	1	6
		8	43,000	1	1	
	Округа НЮ ЙОРК					
194	М. Юзенів	3	25,000	1		11
200	І. Пригода	2	8,000	1		28
327	Зеновія Зарицька	1	3,000			5
450	Евстахія Мілянич	2	8,000		2	7
489	М. Шпетко	1	5.000			7
		9	49,000	2	2	
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	2	15,000			14
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
168	І. Бабин	1	3,000			3
372	Софія Лонишин	1	10,000			4
		2	13,000			
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
32	В. Яців	1	3,000			3
163	Т. Дуда	2	6,000			10
173	П. Щерба	4	12,000			11
245	М. Мартиненко	3	15,000	1		9
378	Катерина Панчишин	2	6,000			9
		12	42,000	1		
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	1	5,000		1	8
63	Т. Канкл	5	26,000			30
113	Ф. Коземчак	1	3,000			5
132	І. Кунь	1	10,000			1
338	Ольга Керніська	1	5,000			5
		9	49,000		1	
	Округа РОЧЕСТЕР					
316	Л. Ґалуга	1	5,000			5
	Округа СКРЕНТОН					
123	Софія Голик	1	3,000			1
	Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	2	15,000			10
31	М. Сток	1	3,000		1	1
78	Марія Петрунцьо	1	8,000			5
		4	26,000		1	
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
121	Естер Фатюк	1	5,000			1
330	Я. Мартинюк	1	6,000			6
		2	11,000			
	Округа ТОРОНТО					
432	Ярослава Зорич	2	7,000			14
439	В. Зацерковний	1	5,000			1
		3	12,000			
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
57	М. Савків	1	3,000			6
88	Стефанія Гаврилюк	1	3,000			25
	В. Квас	1	5,000			
191	Д. Коцан	1	3,000			2
		4	14,000			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга Маліщак	1	3,000			3
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І. Геврик	3	9,000			14
	Округа ВУНСАКЕТ					
122	М. Попович	2	8,000	1		3
206	І. Кунь	1	75,000			4
		3	83,000	1		
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА					
226	Б. Громик	1	3,000			1
323	М. Білик	1	5,000			1
		2	8,000			
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Л. Старух	3	9,000		3	19
368	А. Маринюк	1	5,000			10
496	М. Кігічак	6	26,000	2		187
		10	40,000	2	3	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЖОВТНІ 1990 РОКУ

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у жовтні	Придбано чл. разом	Забезпечення на суму у жовтні	Разом у 1990	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВАНІЇ						
1.	Філядельфія	40	12	176	42,000	1,218,000	33
2.	Піттсбург	17	9	85	49,000	436,000	3
3.	Шамокін	15	4	71	26,000	313,000	4
4.	Аллентавн	12	1	23	3,000	91,000	2
5.	Скрентон	4	1	3	3,000	9,000	—
6.	Вілкс Бери	8	1	17	3,000	90,000	3
	Разом	96	28	375	126,000	2,157,000	45
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	2	24	10,000	355,000	—
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	9	92	49,000	412,000	10
2.	Сиракюзи-Ютика	12	2	25	11,000	157,000	—
3.	Рочестер	11	1	20	5,000	75,000	—
4.	Трой/Олбані	8	4	66	14,000	299,000	4
5.	Баффало	6	—	17	—	75,000	1
	Разом	67	16	220	79,000	1,018,000	15
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	8	30	43,000	119,000	3
2.	Джерзі Сиτі	10	5	43	31,000	229,000	2
3.	Перт Амбой	12	2	17	13,000	121,000	4
4.	Пассейк	4	2	16	15,000	71,000	1
	Разом	44	17	106	102,000	540,000	10
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаго, Ілл.	28	9	105	29,000	406,000	10
2.	Дітройт, Миш.	19	8	80	41,000	391,000	9
3.	Клівленд, Огайо	19	1	36	3,000	249,000	4
4.	Янгставн, Огайо	5	—	6	—	29,000	—
	Разом	71	18	227	73,000	1,075,000	23
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	—	33	—	134,000	6
2.	Бостон, Масс.	5	1	11	5,000	35,000	—
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	3	9	83,000	123,000	1
	Разом	25	4	53	88,000	292,000	7
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	2	3	8,000	11,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	7	—	2	—	8,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	4	—	118,000	—
	Разом	16	2	9	8,000	137,000	-
	Необ'єднані Відділи в Америці	19	10	237	40,000	1,524,000	72
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	3	56	12,000	331,000	10
2.	Монтреаль, Квеб.	6	—	30	—	226,000	4
3.	Ніягара, Онт.	10	—	15	—	165,000	2
4.	Захід Канади	14	3	16	9,000	52,000	1
	Разом	51	6	117	21,000	774,000	17
	Загальна сума	397	103	1.368	547,000	7,872,000	189

Ювілей „неблагонадійного" письменника Пряшівщини

2-го листопада у своєму рідному селі Красному Броді Гуменської округи відзначив 70-ліття один з найвизначніших українських письменників Чехо-Словаччини Михайло Шмайда.

Урочисте святкування ювілею розпочалося в будинку культури Красного Броду, де ювілята привітали представники села та найвищі представники Ради Союзу русинів-українців Чехо-Словаччини — голова Ради Микола Гиряк та її секретар Мілан Бобак. Від імени Спілки словацьких письменників ювіляра привітав староста її українсько́ї секції Василь Дацей.

Далі слідувала художня програма, яку підготувала своєму родакові молодь і дорослі села Красний Брід.

Після полудня святкування продовжувалося у Меджилабірцях урочистим обідом, на якому були прочитані вітальні листи, телеграми, похвальні грамоти. Окремим листом ювілята привітав і голова уряду Словацької Республіки Владімір Мечіяр.

Михайло Шмайда не ординарний письменник. В літературу він увійшов у 1953 році, будучи звичайним селянином, повістю „Паразити", за якою слідували далі книжки — збірка оповідань „В'язка ключів" (1954 р.), роман „Тріщать криги" (1957) та перша частина трилогії „Лемки" — „Корчмарський слуга" (1965). Крім того, він відомий як пристрасний збирач фолкльору рідного краю, збирач, який видав цілий ряд невеличких збірників фолкльорних матеріялів, головним чином, як додатки до „Нового життя" та „Дуклі". Після останнього роману „Роз'їзди", що вийшов у 1969 році, Михайла Шмайду було виключено із Спілки письменників, звільнено з роботи у Свидницькому Музеї української культури, де він працював етнографом, та майже на два десятки років йому було заборонено друкуватися. До відходу на пенсію він працював нічним сторожем, вантажником, будівельним робітником, але від своїх поглядів, зокрема від критичного ставлення до окупації Чехо-Словаччини 1968 року, він ніколи не відмовився.

Після „ніжної" революції 1989 року його повністю реабілітовано. Незадовго має вийти друком його великий збірник календарних обрядів українців Пряшівщини. Читачі України мали змогу познайомитися із творчістю Михайла Шмайди посередництвом його оповідань, нещодавно опублікованих в антології „Карпатська замана", що її видало київське видавництво „Радянський письменник" (1990).

Як поновлений член української Спілки словацьких письменників, М. Шмайда брав участь у святкуванні 175-річчя з дня народження Т. Шевченка у Полтаві. Про свою подорож на Україну він написав серію репортажів, що друкувалися на сторінках „Нового життя".

В мовному питанні, яке нині на Пряшівщині дуже актуальне, М. Шмайда не пішов на позиції „русинізму", а твердо захищає українську літературну мову. Читачі з нетерпінням очікують завершення його трилогії „Лемки", перша частина якої глибоко записалася в їхні серця.

Микола Мушинка

Виставка Л. Кокоської в Едмонтоні

На виставці картин Лесі Кокоської в Едмонтоні: мисткиня Л. Кокоська (зліва), Тед Дяків та Софія Скрипник.

Увечорі 17-го листопада в Пластовій Домівці відкрилася виставка Лесі Кокоської — мисткині з Оквиллу, Онтаріо. Привітальне слово сказала Віра Кунда. Вона звернула увагу публіки, що це 60-та виставка, організована Софією Скрипник. Віра Кунда познайомила присутніх з мисткинею.

Леся Кокоська закінчила мистецькі студії в Торонтонському університеті. Викладала мистецтво в середніх школах Онтаріо. Пізніше продовжувала студії в мистецькому коледжі в Онтаріо. Спеціялізувалася в проєктуванні текстильних взорів, мистецькому обробленні скла, малярстві, особливо ґваш та акварелі. Твори Лесі Кокоської знаходяться у приватних збірках в Онтаріо. Брала участь у групових виставках Онтаріо. Недавно мала особисту виставку в ґалерії Інституту св. Володимира в Торонто, Кван Шідер Ґалері в Йорквил, Марсія Рафельман Ґалері у Торонто.

Гості могли оглянути 22 картини — всі в яскравих свіжих кольорах, в реалістичному, натуралістичному стилі. Більшість картин були акварелі, а решта олійні, з яких велика кількість репрезентувала „мертву природу", а також квіти, пейзажі та кілька портретів. Цікаве явище створювала консистенція кольорів чи слоїв у картинах. Акварелі мали більш інтенсивні слої фарб, як це вимагає техніка акварельних студій і тим самим виглядали здалека на ґваш або рідку олію, а олійні картини можна було часом здалека помішати з акварельними через їхню гладкість у виконанні.

Ряд натюрмортів — „Соняшники з вишивною", „Амариліс", „Квіти з вишивкою", „Хризантеми у вазі" — мали централізацію головного об'єкту, наприклад, вази. Це пояснюється захопленням мисткині клясицизмом минулих століть, тобто порядок, головний об'єкт має фронтове місце. Пересуненням головного предмета вбік картина стала б цікавішою, але треба признати і подивляти, що виконання деталів виробу, якости в тканинах, килимах, кришталі, коронкової серветки — віддано докладно і прецизійно. Хочеться розвернути вишивку і подивитися на взір або доторкнутися до заглибин кришталевої вази. Це, власне, мисткиня хотіла передати — фактуру тканини чи предмета, якість та красу об'єкта.

Найкраща картина — це „Килим з квочкою" — олійна картина в пастельних тонах, яка має гармонійну, делікатну незвичайність. Акварельна картина „Бузок" — свіжа своєю прозорістю.

Велика за форматом аквареля „Екзотика" передає вільність розмаху пензля, переливання тонацій фарб і сенс модернізму.

Своє надхнення в творчості Леся Кокоська пояснює впливами, як уже згадано, клясицизму, а також японськими естампами, які залили Европу в XIX столітті, течії імпресіонізму і постімпресіонізму, особливо Манета, Дега. Впливи з навчання в студіях Ла Барре-Симінґтон в Гамильтоні та Джойс Делвин в Оттаві. Своїми українськими народними виробами в картинах, як вишивка чи килим, Леся Кокоська хоче передати свою приналежність і гордість до української нації.

Галина Кошарич

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Традиційне печення бараболі у Ґлен Спей

Чудова осінь в горах має особливий чар. Спогади про нездійснені бажання, тугу за Батьківщиною. В такий час хочеться бути з людьми, зі знайомими, щоб дещо згадати, обмінятися думками, злагіднити душу. А що ж може бути ліпшого в цьому випадку, як печення бараболі. Невимушена зустріч знайомих, приятелів. За ініціятивою Юстини і Володимира Поповичів і при добрій організації енергійного голови Об'єднання у Ґлен Спей Богдана Кандюка чергове печення бараболі мало величезний успіх. Незважаючи на те, що дощик хотів нас трохи налякати, а побачивши, що не вдасться, сховався за хмари, зібралося багато наших мешканців села і околиць. Та ніхто не пошкодував, що прийшов. Тут неперевершені флячки Юстини Попович, печені кури, бараболя і кукурудза з екзотичними присмаками майстра Володимира Поповича, солодке печиво наших господинь — смачне і кальорійне, та ніхто на це не зважає. Безжурно і весело проходить час, для розваги різноманітна добірна льотерія в заряді Галини Кандюк й інші вигрaшки. Ну і звичайно музика — організатор Богдан Гірняк.

Багато людей доброї волі причинилися до успіху цієї імпрези і за це їм велика подяка — робимо ми це для себе.

Віримо, що ця традиція буде існувати ще довгі, довгі роли.

Людмила Гайдар

80-ліття народин о. крил. М. Блаженка

Отець М. Блаженко перед будинком сеньйорів в Ст. Катарінс, Онт.

У четвер, 8-го листопада, в приміщенні Суспільної Служби Українців Канади, філії Ст. Катарінс, 16 Диксі вул., відбулася небуденна імпреза. Члени Української Суспільної Служби вшанували з нагоди 80-их народин заслуженого священика і суспільного діяча о. крилошанина Михайла Блаженка, пароха церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Торолд, Онт.

До святочного обіду засіло около 100 осіб. Отця ювілята привітала в імені Управи і членів УССК Надія Ткаченко, а Олеся Кубов вручила гарний дарунок. Анна Савчинська у віршовий спосіб побажала отцеві усіх благих ласк на дальші роки життя і праці для добра українського народу і Церкви.

О. крил. Михайло Блаженко є співосновником філії Української Суспільної Служби Канади в Ст. Катарінс і від самого початку, 19-го лютого 1977 року, був містоголовою Управи і членом Будівельного Комітету і цього року довершено побудову Українського Дому для сеньйорів на 50 помешкань, де рівночасно під цю пору міститься Бюро Української Суспільної Служби Канади, яке працює з великим успіхом для добра всіх українців ніягарської округи.

Отець М. Блаженко, у своєму короткому слові, зложив щиросердечну подяку Управі і членам філії УССК в Ст. Катарінс за їх віддану працю на протязі 13-ти літ, яка вимагала багато посвяти і труду, і рівночасно зазначив, що наша праця не є закінчена, але, навпаки. Управа філії УССК плянує дальшу розбудову приміщень для самітних осіб, які будуть мати змогу користати зі спільної кухні та послуг.

Емілія Смаль, секретарка філії УССК, подякувала всім присутнім за участь, і відспіванням „Многоліття" для о. ювілята закінчено імпрезу.

С. Е.

Василь Герасименко — визначний бандурист-конструктор

Шлях кобзарів — це шлях народу!

В історії української народної культури і мистецтва оригінальну сторінку становить кобзарство. Пісенна творчість кобзарів — цінний внесок у загальну культуру українського народу.

Кобзарство як одне з оригінальних явищ музичної культури українського народу, має дуже давні традиції, бо своїм корінням сягає в період Київської Русі.

Гнат Хоткевич писав: „Генеалогічне дерево наших бандуристів дуже високе — їх прямий попередник — це віщий Боян".

Студіюючи історію кобзарства України, яскраво видно, що народ завжди шанува кобзарів. Безіменні народні співці віками складали міцні підвалини кобзарських традицій. Їх високе мистецтво передавалося з покоління в покоління і дійшо до нас.

Василь Герасименко, нині найвизначніший майстер бандур, народився 1-го травня 1927 року в селі Пищики на Київщині. Пищики — це чудовий мальовничий край. В їх хаті завжди лунала пісня. Співала мати Василя, співали брати, співав постійно Василь. У нього з дитячих літ була любов до пісні.

І ось одного разу, коли завітали до їх місцевости артисти Київської філармонії, а серед них був сивий кобзар, виступ його зберіг Василь на все життя, особливо полонила його історична пісня „Про Морозенка".

1948 року Герасименко приїхав в гості до старшого брата в місто Борислав Львівської области. На одних із вечорниць, де Василь з радістю співав, товариші брата захопились прекрасним голосом хлопця і постарались записати його до Дрогобицького музичного училища. Для Василя це було велике і несподіване щастя. Але Василь там довго не був, бо йому вдалося перенестися до Львівського музичного училища. Там він одного разу випадково побачив дівчину з бандурою. Довідавшись, що там існує кляса гри на бандурі, став її учнем. Учні-бандуристи грали тоді на досить примітивних, з діятонічним строєм інструментах, до того ж не було друкованих нот для бандури.

Паралельно з навчанням почав перекладати вже тоді деякі твори фортепіянової літератури для бандури. Він також успішно почав виступати з студентами в концертах. Щоб поліпшити матеріяльне становище, він виступав також у ляльковому театрі. Там зауважили в ньому неабиякі здібності і до малювання. Він попадає до інституту прикладного мистецтва.

Невдовзі Герасименко закінчив з відзначенням музичне училище і відразу став викладачем. За кілька років він переклав велику кількість етюдів, п'єс, пісень. Але незважаючи на всі старання молодого викладача, рівень виконавства на бандурі був низький. Рятуючи ситуацію, він організував самодіяльний ансамбль бандуристів. Поруч з тим вів активну діяльність як соліст-бандурист, продовжував студії у консерваторії ім. Лисенка.

Тоді саме відчувалась недостача інструментів, і він починає виробляти бандури. В 1950 році закінчив бандуру традиційним способом довбання явора. Вона була зроблена на зразок тих моделів, що тоді існували: маленька розміром, з діятонічними басами, діяпазон приструнків у дві октави; хроматичний стрій. На той час це був порятунок. Промислового виробництва бандур на Україні тоді не було і знайти інструмент було майже неможливо.

Перша спроба вироблення бандур вселила в Герасименка віру і надію у його майстерські можливості. Дві наступні бандури він зробив з верби, бо тоді явора-бруса було дуже важко знайти.

Виготовляючи перші інструменти, Василь копіював старі зразки. Ті бандури були з тихим звучанням. Тоді львівський майстер проф. В. Герасименко зрозумів, що потрібний новий удосконалений модель, над яким відразу почав працювати. Поїхав до Києва, де познайомився з Іваном Склярем, який займався удосконаленням бандур, винайшов валик - перемикач, що дав можливість перестроювати діятонічні звукоряди в потрібну тональність. Таку бандуру названо концертовою або з перемикачами і вона появилася на Україні в Чернігові 1948 року. Бандура Скляра довший час була домінуюча, але багато тяжча від звичайної. Тому що тепер переважна більшість бандуристів — дівчата, вона дуже скоро стала непопулярною.

Проф. Герасименко, ознайомившись з бандурою з перемикачами, дістав віру у майбутнє інструменту. Відразу зробив дві бандури, які мали замінений зовнішній вигляд, а головно зробив зміну в розміщенні слоїв, досягнув кращого акустичного звучання. Усі свої інструменти талановитий майстер-конструктор робив у вечірні та нічні години, бо вранці треба було йти до консерваторії.

Проф. В. Герасименко

Проф. В. Герасименко — дуже акуратна і організована людина. Робота навчального процесу в усіх музичних закладах, де він працював, велась цілеспрямовано, з урахуванням тих недоліків, які були на той час.

Підсумовуючи творчу діяльність проф. Василя Герасименка, треба ствердити, що крім наукової праці в консерваторії весь час працював над збагаченням технічних прийомів та художньо-виразових можливостей інструменту.

Свою палку любов до бандури зумів передати своїм дітям Олі і Оксані, яких ми мали нагоду почути тут у Ню Йорку.

З дитячих літ виховував доньок не тільки словом, але й піснею і любов'ю до бандури. Не раз Оля і Оксана під батьковий акомпаньямент дзвінко виспівували пісеньки. Тому і не дивно що тепер вони є прекрасні бандуристки, які взяли від свого батька талант і любов до народного інструменту.

Перегортаючи сторінки творчости проф. Герасименка, не перестаєш дивуватися, де ця скромна людина брала стільки сили, енергії, терпіння, часу, щоб однозначно виконувати такий обсяг різноманітних робіт, як творчих, так і практичних. Важко назвати ім'я бандуриста, який би, як Герасименко зумів так уміло поєднати в одній особі ділянки розвитку кобзарського мистецтва. Тут ми зустрічаємося з рідкісним органічним поєднанням в одній особі яскравої обдаровануости.

Нині Герасименко, повний сил і енергії, продовжує невтомно трудитися. Знаю, що на Україні роблять заходи написати посібник, в якому будуть підсумовані його багаторічні розробки, які привели сьогодні до найбільш славної бандури з перемикачами.

Незабаром українці Америки і Канади зможуть запізнатися з майстром нині найбільш улюбленої бандуристами концертової бандури проф. Василя Герасименка.

М. Чорний

Марія Лівицька

НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ

Стор. 355, ціна $10.00

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 7% стейтового податку.

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати:

United Ukrainian American Relief Committee
1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

40-ліття священства о. д-ра І. Тилявського

Створений заздалегідь ювілейний комітет в Норт Порті, Фл., заплянував та подбав про гідне вшанування 40-літньої душпастирської праці нашого пароха о. д-ра Івана Тилявського. У тому напрямі зроблено всі заходи, щоб Владика Роберт М. Москаль своєю присутністю причинився до звеличання цього ювілею, який відбувся напередодні праздника в честь покровительки нашої церкви Входа в Храм Пресвятої Богородиці.

Як велить наш церковний звичай, в неділю, 2-го грудня о 10-ій годині рано наші вірні в почоті із хрестом, що його ніс Тарас Барабаш, та двома хоругвами, які несли Катерина Тащук і Соня Кучкуда, впровадили Владику з парафіяльного дому до нашого храму. Тут привітали його Омелян Граб (муж довір'я) і Михайлина Іваницька, хлібом і сіллю за нашим українським звичаєм. Владика, благословляючи вірних, увійшов до церкви і в асисті свого канцлера о. Томи Саюка, нашого пароха о. д-ра Івана Тилявського та о. диякона Романа Гавраса відслужив Архиєрейську Службу Божу.

Святочна атмосфера допомагала у співі нашому хорови з його довголітнім, відомим ще з рідного краю диригентом Стефаном Саворським.

В наміренні ювілята багато вірних приступило до Св. Причастя.

Проповідь Владики була сконцентрована на значенні цього рокового свята Входа в Храм Пресвятої Богородиці, під опікою якої знаходиться наш храм. Рівночасно Владика дав свої поради та завваги відносно плянів побудови нової церкви. Як звичайно буває, на бажання деяких вірних, що не розуміють української мови, Владика ще додатково промовив англійською мовою та передав коротко зміст своєї проповіді.

Многоліттям Святішому Отцеві Папі Римському, нашій ієрархії, ювілятові та нескореному українському народові закінчено Св. Літургію.

Друга частина цього свята відбулася в Норт Порт яхт клюбі. Завдяки ювілейному комітетові святочно прибрана заля прийняла на бенкет майже дві сотні учасників.

Перша частина бенкету була виповнена досить багатою програмою, про яку було дуже гарно оформлено і надруковано на програмках, навіть зі знимкою і життєвим шляхом ювілята.

За головним столом засіли: в центрі Владика Роберт М. Москаль, а біля нього ювілят о. д-р Іван Тилявський, о. декан Ярослав Федик зі Ст. Пітерсбургу, канцлер о. Тома Саюк, трьох українських православних священиків, мужі довір'я, головний промовець проф. Роман Романишин, архітект заплянованої побудови нової церкви маестро Василь Мельничин, стриєчний брат ювілята з Лемківщини, і Роман Іваницький.

Господньою молитвою „Отче наш", що її відспівав маестро В. Мельничин, розпочато бенкет о 1-ій годині по полудні.

Отець д-р Іван Тилявський

Михайлина Іваницька і Омелян Граб вітають Владику Роберта Москаля хлібом-сіллю при вході до храму.

Коротким словом довершив відкриття бенкету муж довір'я Степан Качмарський, а тостмайстер Омелян Граб попросив до слова проф. Романа Романишина. Промовець накреслив докладно життєвий шлях нашого ювілята, що своє життя посвятив на службу Богу, українському народові і його католицькій Церкві. Він син віками битої, однак твердої нашої Лемківщини, син Павла і Єфросини з дому Прегнар, народився 16-го січня 1919 р. в селі Розділля біля Горлиць. Середню освіту почав у Перемишлі, а вже в 1937 році виїхав до чину ОО Селезіян в Італії і там закінчив гімназію в Торіно. Богословські студії закінчив на Селезіянському атенеї в 1950 р. в Торіно, які завершив докторатом у Папському Східньому Інституті в Римі. Тайну Священства прийняв з рук Архиєпископа Івана Бучка 23 липня 1950 року. Згодом він став професором духовної семінарії чину ОО Селезіянів у Любені, а потім професором української мови і літератури в нашій Малій семінарії в Римі. У 1974 році на доручення Блаженнішого Патріярха Йосифа перейшов на душпастирську працю до парохії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо. Опісля від березня 1978 року був парохом церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо аж до 6 лютого ц. р., коли він обняв провід парохії „Входа в Храм Пресвятої Богородиці" в Норт Порті на Фльориді.

Нелегкий шлях сина Зеленої Лемківщини, який вже від ранніх літ посвятив своє життя науці, вихованню нашої молоді та батьківській опіці наших вірних на чужині.

Після обіду, який приготовили наші невсипущі парохіянки під проводом Анни Маріяні, слово взяв Владика Роберт. Провідною ниткою його промови була четверта заповідь Божа — про пошану батьків, як рідних, так і духових. Тут він підкреслив ролю священика, як посередника між Богом і людьми, переплітаючи цитатами зі Св. Письма.

Згідно з програмою, тостмайстер перерахував телеграми, які надійшли від о. Івана Мосцівського зі Львова та підпільної монахині Парані, яких недавно зустрів наш ювілят у Львові. Парафія свв. Володимира і Ольги в Чикаґо теж вислала щирі побажання своєму колишньому парохові.

Опісля цього були усні привіти від місцевих організацій і товариств: від УККА, Патріярхального Товариства, Релігійно-Культурного Осередку св. Андрія, ООЧСУ, Фонду Допомоги Україні та пароха православної церкви св. Андрія о. Теодора Форостія.

Заключне слово виголосив ювілят о. д-р Іван Тилявський, який заявив, що він у своїй пастирській праці завжди керувався церковними законами про зберігання чистоти нашого обряду та дбав про розвиток як духовного, так і національного стану довіреного йому люду.

Голова ювілейного комітету Степан Качмарський і секретар Ярослав Костишин вручили Ювілятові грошовий даток, як дар любови від парафії.

Тостмайстер подякував усім тим, що трудилися при влаштуванні цього свята, усім присутнім, а декан о. Ярослав Федик закрив молитвою цю рідкісну подію в нашій парафії.

Василь Самофал

Блакитна мрія Леоніда Перфецького

Якась частина блакитної мрії Леоніда Перфецького здійснилася із виходом монографії про цього, дещо неоправдано призабутого своїми й чужими малярабаталіста. Тринадцять років минуло від його смерти, та — як це часто буває — якось непоявлялася ця довго очікувана книжка, аж поки не не взялися до цього діла члени роду Перфецьких.

І ось у нас на руках дуже чепурна, більшого формату книжка в блакитній обгортці, з репродукцією кінотників Української Армії. Блакитна барва — улюблена барва Леоніда, молоденького кіннотника Української Армії, активного учасника боротьби за волю блакитної омріяної України...

Книжка ця вміщує численні кольорові репродукції картин Перфецького, а також чорно-білі фотографії, статті Святослава Гординського та Петра Холодного, мол., біографічні дані про мистця, передруки листування мистця зі Святославом Гординським. Монографія видана під фірмою Української Вільної Академії Наук в Ню Йорку за редакцією Святослава Гординського, технічно оформлена Лідою Палій. Статті, пояснення і підписи подані трьома мовами: англійською, французькою і українською.

Як зазначує у своїй статті Святослав Гординський, мистецтво Леоніда Перфецького віддзеркалює бурхливу добу першої половини нашого століття. Тут прекрасні зображення коней і молодих воїнів у боротьбі за волю України в 1918—1921 рр., коли Перфецькому було 17—20 років, а також картини з боїв його співтоваришів Української дивізії в 1943—45 рр.

Зі статі Гординського довідуємося, що велика більшість картин Перфецького зазнала гіркої долі українських малярів того часу, бо картини були знищені чи то воєнними подіями, чи свідомим вандалізмом совєтів та гітлерівців. Совєти, як знаємо, знищили картини, що знаходяться в музеях Львова і Праги; гітлерівці чи розікрали, чи спалили картини Перфецького паризького періоду. А був він маляр вельми плідний... Збереглися дуже нечисленні картини, передусім в членів роду Перфецьких або в його приятелів — і це становить більшу частину репредукцій в монографії. Дальші репродукції зроблені зі стінних розписів церков в Монтреалі, Канада, де мистець проживав від 1954 року до дня смерти 25 жовтня 1977 року. В тому часі мистець займався головно малюванням релігійних картин, та все ж таки останній цикл його творчости „Апокаліпса" відкликується голосом його вояцької молодости: їздці на прекрасних конях різної масти. Коні білі, вороні, рижі, карі — гордовиті коні УНР, на яких молоденький Леонід провів чотири роки свого вояцького життя. І всюди окремо улюблені смужки блакитного кольору...

Старанням не дуже численного, але міцно об'єднаного роду Перфецьких (до речі, дальших родичів мистця, поскільки немає ближчих), вийшла ця монографія. Для відзначення цієї події відбувся в Торонто, в приміщенні мистецької ґалерії КУМФ, вечір, де головним промовцем був Святослав Гординський, приятель мистця, редактор книжки і автор статтей. Рівночасно були виставлені деякі картини Парфецького з приватних колекцій (головно Левка Перфецького з Торонто) та цикл „Апокаліпса" з колекції Українського Музею в Ню Йорку. Доповідача, відомого мистця, мистецтвознавця і поета представили куратори ґалерії КУМФ д-р Дарія Даревич і д-р Ірина Мороз. Присутня була теж Ліда Палій, технічний редактор монографії. Зібралася чи не вся, досить велика громада мистців — жителів Торонто, а також численні любителі мистецтва, постійні відвідувачі ґалерії КУМФ. Гості з України, мистецтвознавці Григор Логвин і Василь Глинчак, а також поет Ігор Калинець та Ірина Стасів-Калинець додали цій події якогось окремого значення.

Вечір цей відбувся 19-го жовтня, отже майже в тринадцяту річницю від смерти Леоніда Перфецького, тож стався своєрідними поминками по визначному членові роду: були присутні Лев і Марія Перфецькі, їхні діти Уляна і Андрій, а також прибули зі ЗСА на це торжество проф. Юрій Перфецький з дружиною Христею, що представляли другу галузь роду. Не змогли взяти участи мґр Богдан Перфецький з дружиною Наталією та їхні внучки Таня і Марта.

На залі можна було набути цю монографію і одержати автографи редакторів — Святослава Гординського і Ліди Палій, а теж вичислених вгорі присутніх на цьому торжестві членів роду Перфецьких. Це я і зробила, бо уважаю вихід монографії плодом зусиль, старань і клопотань усього роду Перфецьких, а передусім інж. Левка Перфецького і проф. Юрія Перфецького.

Варто брати приклад з такої родової єдности і льояльности всім, хто щасливий мати у своєму роді небуденного мистця, вийняткову людину.

Марія Голод

Св. п. інж. Б. Фіґлюс

Пов'язана з якоюсь особою річниця є доброю нагодою для докладнішої згадки про цю особу. Використовуємо таку нагоду стосовно до інж. Богдана Фіґлюса, щоб сказати про нього декілька слів — тим більше, що безпосередньо після його смерти докладнішої згадки про нього в пресі не було.

Св.п. Богдан Фіґлюс покинув цей світ 14-го грудня 1988 року. Останнім місцем його земного життя було місто Дервер у стейті Колорадо. Помер відносно ще молодою людиною, проживши 66 років. Поклала його в могилу невиліковна недуга. Його життєвий шлях почався 5-го червня 1922 року в селі Смодне (поляки називали це село „Смодна") біля Косова на Гуцульщині, де його мати Наталія Фіґлюс була тоді учителькою, а батько Іван Фіґлюс працював у громадському уряді на становищі секретаря. Згодом місця перебування малого Богдана мінялися: Голоби, Кобаки, Косів. Зміна ця була пов'язана із зміною місця праці матері, яку польська шкільна рада переносила часто з однієї школи в іншу. В Косові Богдан здобув початкову освіту, а згодом поступив у приватну гімназію Українського педагогічного Товариства (УПТ) в Коломиї. Вчився у ній до Другої світової війни, до упадку польської держави. Закінчив там перший рік ліцею. Завершувати середню освіту довелося уже при большевицькій владі — в тій самій школі — перебудованій уже — згідно із совєтською шкільною системою — на „десятирічку". Атестат зрілости одержав у 1940 році. Здобування вищої освіти розпочав за німецької окупації, коли німецька окупаційна влада дала дозвіл на відкриття деяких фахових курсів. У1942—43 шкільному році Богдан Фіґлюс поступив у нововідкритий медичний інститут у Львові, але незабаром змінив ділянку студії: став студентом агрономічної школи в Дублянах біля Львова. Але і ці студії довелося йому припинити. В наслідок воєнних обставин треба було в 1944 році покидати рідний край і емігрувати на Захід. Зв'язавшись з ріднею (з матір'ю і сестрою Уляною, — батька в живих вже не було, бо саме тоді вбили большевики, які, зламавши німецький опір, займали Галичину), подався на Ворохту, а з Ворохти на Закарпаття, потім до Будапешту, а звідти до Австрії. На деякий час зупинився у Відні, а пізніше переїхав до Баварії. Не маючи можливости влаштуватися на працю, вдався до недалекого містечка Вайлер, де пробув до капітуляції Німеччини. Після капітуляції на території Німеччини і Австрії почали творитися табори для біженців, які не хотіли репатріюватися. Ці табори популярно звалися Ді-Пі. В одному з них, а саме в таборі у Мюнхені (Фрайман) поселився Б. Фіґлюс. Вільного часу мав доволі, тож треба було використати його на продовження студій. Умови для цього склалися добрі, бо саме тоді в Баварії став продовжувати свою працю перенесений з Подєбрад (Чехо-Словаччина) Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ). Богдан поступив у цей інститут і закінчив його в жовтні 1946 року, одержавши диплом інженера агрономії і лісництва. Диплом має дату 26 жовтня 1946 року. Перебуваючи в таборі, брав активну участь у громадському, а головно у студентському житті.

Улюбленим „габі" Богдана була фотографія. Залишив він чималу колекцію знимок у власному виконанні. Виконував їх попрофесійному.

В 1949 році виїхав до ЗСА. Деякий час перебував у Філядельфії, а тоді переїхав до Лянкестеру біля Бофало, де проживала, приїхавши до ЗСА, його наречена Марія Чайковська — дочка о. Йосифа і Стефанії Чайковських. Саме тоді о. Чайковського призначили парохом церкви Св. Василія Великого в Лянкастері, яка до того часу була дочерною церквою однієї з Баффалівських церков, переважно церкви Івана Хрестителя.

В Лянкастері Богдан одружився. Декілька років перебував і працював у Баффало, а тоді переїхав до Денверу у стейті Колорадо, де вже залишився з родиною на постійно. Там провадив власне підприємство. Не обмежувався однак тільки до праці, яка забезпечувала прожиток родині і йому. Знаходив ще час, щоб свій труд віддати ще й громаді, а особливо українській молоді. При кінці 50-их років за його ініціятивою засновано в Денвері спортове Товариство „Україна". інж. Богдан Фіґлюс був не тільки ініціятором, але й головою цього Товариства в перші роки його існування. При допомозі своїх дружин — як літнього так і зимового спорту — Товариство „Україна" розвинуло багатогранну діяльність. Організувало змагання, прогульки, влаштовувало імпрези, а передусім — фестини (пікніки). Крім спортових дружин, Товариство „Україна" зорганізувало танцювальний гурток, який своїми виступами здобув собі симпатії і признання громадян. Товариство „Україна" тісно співпрацювало з Пластом і з Пластприятом, а коли йдеться про особу інж. Богдана Фіґлюса, то він ще й особисто приділяв немало уваги, часу цим двом товариствам. Коли Пласт на початку 60-их років придбав власний дім, інж. Богдан Фіґлюс не жалів сил, щоб його відремонтувати і пристосувати до потреб Пластової молоді. В хроніці Денверського Пласту часто можна зустріти прізвище інж. Богдана Фіґлюса, який прислужився молоді тим чи іншим ділом. Не відмовлявся від допомоги при організуванні пластових літніх таборів.

Праця інж. Богдана Фіґлюса не обмежувалася тільки українським середовищем, а часто виходила поза його межі.

Немає сумніву, що допоміжними особами для Богдана, а особливо коли йшлося про зовнішній відтинок праці, були: дружина Марія і діти (коли стали дорослими) Одарка та Ігор. Вони й далі підуть його слідами, далі будуть старатися втримувати контакти з неукраїнським середовищем, щоб інформувати його про Україну, про її минуле і про змагання за краще майбутнє. Для цього, напевне, будуть використовувати відповідні нагоди, такі, наприклад, як чорнобильська трагедія чи 1000-річчя Хрещення України, які вони використовували попередніми роками.

М. Л.

Пастернак, Евген:

НАРИС ІСТОРІЇ ХОЛМЩИНИ І ПІДЛЯШШЯ

Новіші часи, друге видання, Волиніяна XVII

Інститут Дослідів Волині, Вінніпеґ-Торонто, 1989, стор. 446.
Ціна 20.00 дол. з пересилкою.

Можна набувати в книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 7% стейтового податку.

Ivan Franko:

MOSES AND OTHER POEMS

Translated from the Ukrainian by *Adam Hnidj*

Three introductory scholarly articles and four great poems are included in this selection: Ivan Vyshensky, Moses, Lordly Jests and Fox Mykyta.

Vantage Press, New York-Atlanta-Los Angeles-Chicago, 1987, pp. 146. Price $10.00.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents please add 7% sales tax to the price.

В Монтреалі будують „Українську віллу"

В Монтреалі досі нема дому для старших віком українців, які з уваги на вік і поганий стан здоров'я потребують спеціяльного обслуговування та опіки. В тутешній українській громаді вже не раз говорилося про потребу такого дому. Були всякі проєкти, але не було кому їх здійснити. Такий невідрадний стан тривав би, може, ще невідомо, як довго, але, на щастя, знайшовся хтось, що допоміг монтреальським українцям у цій справі. Цією особою була одружена з українцем французженка Рене Чумак, стараннями якої побудовано в 1983 році „Українську резиденцію" — великий гарний і вигідний будинок для тих старших осіб, що ще спроможні самі себе обслужити. А тепер вона подбала про те, що з фінансовою допомогою трьох урядів — провінційного, федерального й муніципального — українці будуть мати незабаром дім для своїх немічних осіб — „Українську віллу" під Покровом Пресвятої Богородиці Неустанної Помочі.

„Українська Вілла" буде побудована коло „Української резиденції", на Восьмій авеню в дільниці Розмон, яка тепер є найбільшим центром релігійного, культурно-освітнього й господарського життя монтреальських українців. Дім буде мати 52 вигідні кімнати-„студії" з модерним устаткуванням, пристосованим для потреб його немічних мешканців. Домом буде управляти дирекція в такому складі: голова — засновниця „Української резиденції" й „Української вілли" Рене Чумак і члени — Ярослава Височанська, Богдан Чумак, Василь Третяк, Мирослав Самотіс, Оксана Русин, Ольга Федорик, Василь Станимір і Володимир Попович.

Урядову допомогу на будову „Української вілли" одержано під умовою, що кошти її адміністрування й утримання буде покривати українська громада. Для збирання потрібних для цього фондів створено Українську Монтреальську Фундацією для обслуги та опіки. Головою Фундації є Володимир Попович.

У понеділок, 5-го листопада, відбулася важлива для українців Монтреалю та його околиць подія — посвячено місце, де стоятиме „Українська вілла", і почато там земляні роботи.

З цієї нагоди на це місце прибуло кількасот осіб. Щоб дощ не перешкодив у святкуванні, організатори свята поставили великий намет, але наче б для того, щоб усе гарно відбулося, небо в тому часі розхмарилося й показалося сонце.

Свято почалося Молебнем, що його відправили в наметі перед іконою Пресвятої Богородиці священики обох українських церков: католицької — о. декан митрат Іван Гаврилюк, о. митрат Ярослав Гайманович, о. Сергій Гар і о. диякон Володимир Возняк та православної — о. протоієрей Ігор Куташ, митрофорний о. Єпіфаній Чижів і о. Захарій Ревко. Під час Молебня співав хор церкви Успіння Божої Матері під дириґуванням Марійки Чолій.

З намету всі подалися на місце, де великий екскаватор почав уже копати землю під фундамент. Землю посвятили священики обох віровизнань з участю хору. Відправу закінчено співом пісні-молитви „Боже Великий, творче всесильний".

Друга частина святкування мала світський характер. Вона відбувалася в наметі, а її програмою вміло керував член дирекції „Української вілли" Богдан Чумак. У своїх промовах він, о. Ігор Куташ і голова Відділу Конґресу Українців Канади Ярослав Кудьба ділилися з присутніми своєю радістю з того приводу, що довголітня мрія монтреальських українців про такий дім стає дійсністю, і дякували Рене Чумак за її ініціятиву і великий труд. Зворушена голова „Української вілли" розповіла про труднощі, з якими доводилося їй боротися, та дякувала всім, що допомогли їй здійснити цей проєкт, і зокрема своїй найближчій співробітниці Ярославі Височанській. Прочитано також листа з побажаннями від приятеля українців, депутата Квебецького парляменту міністра Ґі Рівара.

На заклик промовців складати пожертви на цей так потрібний всім українцям Монтреалю й околиць дім негайно відгукнулися представники різних українських організацій і окремі особи, жертвуючи на цю ціль значні суми.

Свято закінчилося багатою й різноманітною закускою, що її приготовила для його численних учасників велика українська фірма „Юропіен Сосидж" родини Житинських.

Адольф Гладилович

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ НА телевізійній програмі Ен-Бі-Сі „Зустріч з пресою" виступив предсідник Федеральної корпорації забезпечення ощадностей Л. Вілліям Сейдман, який сказав, що цей урядовий фонд, який забезпечує банкові ощадності, вже тепер знаходиться на найнижчому фінансовому рівні в історії свого існування. Базуючись на даних своїх контролерів, Л. В. Сейдман сказав, що в наступному році він передбачає 5 біл. дол. виплат з цього фонду, а це на його думку в додатку до цьогорічних виплат коло 4 біл. дол., що їх треба було виплатити власникам ощадностей тих банків, які були неспроможні дальше існувати, наближає цю інституцію до дуже небезпечної можливості самоліквідації. Крім цього Л. В. Сейдман передбачає, що в наступному році від 170 до 200 банків будуть змушені ліквідуватися.

Дентист
Д-р СОФІЯ КАЦОВА
Великий досвід праці в Києві і Ню Йорку.
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування.
Косметична стоматологія.
Приймається всі види забезпечення і медікейд.
Приймаються тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Квінсі:
140-20 Sanford Avenue, Apt. 1D, Flushing, N.Y. 11355
Tel.: (718) 353-4038, 358-6713

ПОВІДОМЛЯЄМО
туристів з України і на Україну,
що видаємо БЕЗКОШТОВНО
тільки для передачі в Україну примірники новоперевиданих
ІСТОРІЇ УКРАЇНИ М. ГРУШЕВСЬКОГО
(однотомник)
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ під редакцією **І. Крип'якевича**
та інші книжки.
Просимо зголошуватися до **КАНЦЕЛЯРІЇ УККА**
в Ню Йорку, а поза Ню Йорком
до ВІДДІЛІВ УККА.
КАНЦЕЛЯРІЯ УККА
203 Друга Авеню (між 12 і 13 вул.)
Ню Йорк, Н. Й.
Тел.: (212) 228-6840-41

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ-УНС
ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

Готується 13-те число літературного збірника „Слово"

Згідно з постановою 7-го Світового з'їзду Об'єднання Українських Письменників „Слово", в якій було підкреслено необхідність видати 1991 року 13-те число нашого збірника, присвяченого 100-літтю поселення українців у Канаді, редакція збірника звертається тепер до всіх зацікавлених авторів з проханням надсилати до нього свої твори — поезії, оповідання, нариси, статті та уривки з романів і повістей. Тема столітнього ювілею українського поселення в Канаді є найбільш побажаною.

Адреса редакції: Almanac „Slovo", 11524—78 Ave., Edmonton, Alberta, Canada T6G ON5. Матеріяли, що їх редакція сподівається одержувати й з-поза Канади, повинні надійти на подану адресу не пізніше 1-го травня 1991 року.

За редакцію збірника „Слово" Олег Зуєвський

У 750-річчя...

(Закінчення зі стор. 1)

Ю. Городиський тримає в руках перший проєкт нової церкви у виконанні З. Мазуркевича.

там може будівничі і кращі, але вони не мають відповідного знаряддя і матеріялів. Тому я пляную навіть дещо із матеріялів на нову церкву дістати тут і перевезти. А покищо пляную поїхати в Коломию невдовзі розглянутися на місці, де має станути церква, і при тому дати може й декілька лекцій з архітектури. В тій цілі беру цілий ряд прозірок зі зразками церковної та іншої архітектури.

— Чи вже є призначене місце на цю будову?

— Розуміється, що ми вже маємо — відповідає Ю. Городиський — при вулиці Театральній і воно апробоване нашим Єпископом Софроном з Івано-Франківського. Мусите знати, що в Коломиї ми вже так далеко пішли, що змінили давні назви на 182 вулицях в тому і на цій де буде писатися наша нова українська католицька церква.

Наш гість виясняє, що він є не лише активним депутатом Міської Ради, але також підприємець, працює у агрофірмі „Прут", одній із перших незалежних фірм на зразок західніх. Це — об'єднання сільсько-господарського будівництва і перерібки працює на засадах нової економіки, уважаючи, що свобода праці дає можливості вияву спосібних людей. Тому і по цій лінії Ю. Городиський працює з З. Мазуркевичем, бо будова нових об'єктів дає широкі можливості економічного та заробіткового порядку для поодиноких підприємств чи навіть осіб.

Тепер найважливішим є запляновано церква, яка має стати церквою-пам'ятником у модерному стилі, але із затриманням карпатського. Це має бути церква, що стане гордістю всіх мешканців Коломиї та завершенням відзначення 750-річчя того українського карпатського міста.

Тому прощаючись з нами, депутат Міської Ради Коломиї висловлює надію, що великий задум провідників його рідного міста дістане широку підтримку всіх, хто був чи є мешканцем цієї твердині українства. А „коломиян" у діяспорі багато! Для них подаємо число конта „Самопомочі" у Філядельфії — 7072, де можна складати свої більші чи менші пожертви на ту ціль. Щоб станув храм на хвалу Божу і на гордість цілого українського Покуття!

В Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

спільну нараду у Молодіжному театрі.

У Києві 16-го грудня на території військової частини 7429 відбулися надзвичайні збори солдатських матерів України з 19-ти областей. Участь взяли 206 делеґатів, в тому числі народні депутати України Анатолій Матвієнко, Лариса Скорик, Олександер Ємець, Юрій Збітнєв, генерали Василь Санін, Борис Духов та інші. Обговорювався указ президента Ґорбачова про повернення вояків до тих військових частин, звідки вони втекли. Висловлено недовіру ВР УССР та вимогу створити міністерство оборони України.

В Івано-Франківському від 6-го грудня у приміщенні міськвиконкому триває голодівка віруючих Української Православної Церкви (РПЦ). У голодуванні беруть участь ченці з Почаєва, брати і сестри з Хмельницької, Волинської, Рівенської областей. Основні вимоги голодуючих: підписати договір з запропонованими ними умовами, звільнити приміщення художнього музею від фондів ріштування та будматеріялів, розділити майно Кафедрального собору зайнятого греко-католиками і повернути все що належало православній громаді; припинити утиски православних області. Голова Івано-Франківської міськради Ярослав Тайлих заявив, що звинувачення міської влади в ігноруванні прав громади УПЦ — безпідставні. Міська влада надала православній громаді РПЦ можливість проводити богослужения. Голодуючі заявили, однак, що не припинять голодівку доки не будуть виконані всі їх вимоги. **(Василь Сікач).**

МІРЯННЯ ТИСКУ КРОВИ

Ню Йорк. — Товариство Сеньйорів при Об'єднанні „Самопоміч", 98 Друга авеню, (між 5-ою та 6-ою вулицями) повідомляє, що у середу, 26-го грудня, о год. 11-ій перед полуднем можна буде **перевірити тиск крови.**

Наради про заснування Українського Культурного Центру Ню Джерзі

У п'ятницю 3-го листопада, у приміщенні Рамада Ін в Іст Гановері Н. Дж., відбулася нарада для заснування Українського Культурного Центру північного Ню Джерзі, яку скликав Ад Гок Комітет для заснування УКЦентру, щоб поділитися з присутніми репрезентантами організацій і зацікавленими громадянами з пророблені підготови, наміченими плянами і перевіркою об'єктів, які мали б стати приміщенням запланованого УКЦ.

Про ціль і заходи, які мав на меті Ад Гок Комітет УКЦ, сказав на початку нарад Богдан Поритко, провідний член цього комітету, а в окремих ділянках пророблені підготови і детальніші інформації подали члени цього комітету: д-р Олександра Баранецька, Олекса Черниченко, Мирон Биц, Михайло Козюпа і архітект Тарас Довбуш. Ці інформації дали присутнім широкий діяпазон можливостей і заторкнули різні аспекти реалізації цього важливого проєкту. Крім цього присутні заслухали ряд пропозицій і порівнянь між закупом вже готових об'єктів, які б можна перемонтовувати і добудовувати в міру потреб, а друге — це закуп площі для цілком нової будови УКЦ згідно із плянами, базованими на потребах інституцій і організацій, які бажали б мати свої приміщення у цьому УКЦ.

Цікаво було почути аналізу д-ра Олександра Черника про УКЦ і його більш як десятилітню діяльність у Філядельфії. Він відмітив, що початки УКЦ були дуже тяжкі, але філядельфійська громада все це переборола і сьогодні горда з її досягнень, бо центр став дійсним осередком громадсько-культурної діяльности і себе виправдав перед українською громадою. Далі він ствердив, що специфічні і демографічні фактори треба брати під увагу, бо те, що є, наприклад, можливе чи конечне в Дітройті або Філядельфії, не завжди актуальне в Ню Джерзі, але можливостей є багато і їх треба використати і достосувати до місцевих потреб.

Додаткові інформації про УКЦ в Дітройті говорив Мирон Биц, подаючи свої спомини про пережите молодече життя у цьому українському центрі, а особливо про здобуття фінансової бази для адміністративних і оперативних потреб цього імпозантного УКЦ в Дітройті.

Сам перебіг цих перших нарад виявив дуже знаменний феномен, що члени цього комітету і більшість присутніх на залі — це особи молодого віку, переважно з професійною освітою і молодечим запалом до праці, а це поважний плюс у реалізації цього проєкту. Тому всі громади Ню Джерзі, а тим більше північного реґіону стейту повинні подати цьому Комітетові всебічну моральну і фінансову допомогу, щоб це стало дійсністю вже в найкоротшому часі.

Присутні на залі переважаючою більшістю поставилися до проєкту побудови УКЦ позитивно і висловили свої побажання, пропозиції і багато цінних думок, які будуть помічними у формулюванні майбутніх плянів для постійного Комітету, який плянується зорганізувати незабаром. У першій стадії започаткованою Ад Гок Комітетом можна прийти до висновку, що потреба модерного приміщення для потреб нашої громади є конечною і бездискусійною. Ми увійшли у нову еру громадсько-культурних і наукових потреб нової генерації, а щоб втримати при нашому материку, ми зобов'язані дати їй нові форми себе виявити з притаманними їй вимогами, де б вони мали змогу знайти себе у модерних приміщеннях, з яких вони були б гордими перед собою і чужинецьким світом.

Всім членам Ад Гок Комітету належиться подяка за почате діло і побажання якнайкращих успіхів у їх дальшій праці, а нам всім стати поруч з ними, щоб цей проєкт побудови модерного УКЦ став дійсністю.

Осип Труш

ПОДЯКА

25-го жовтня 1990 р., в Ню Йорку, упокоїлася в Бозі на 71-му році життя, наша незабутня

ДАДА АНДРЕ

і похоронена 29-го жовтня на православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Цим висловлюю глибоку подяку о. митроф. прот. Володимирові Базилевському і отцям дияконам Андрієві Куликові і Михайлові Левові за панахиди і звершення похоронних обрядів та всім, хто висловив співчуття, склав вінки і квіти та пожертви і супроводив покійну у Вічність в урочистому похороні.

Сердечно дякую інж. П. Байбакові за глибокозмістовне слово в похоронному заведенні та за теплі прощальні слова Ю. Нагорному та І. Куравському на поминальному обіді, які згадували про вклад праці покійної на культурній ниві, її щирий патріотизм і щедру жертвенність та шлях її трудолюбивого життя.

Після похорону, на поминальній трапезі, присутні склали пожертви у сумі $750 на Фонд для дітей Чорнобиля, на УАПЦ, на центральні українські організації і пресові органи.

300 дол. — Іларіон Поліщук, муж покійної, склав на цілі: по 50 дол. на Фонд для дітей Чорнобиля, на Патріярший фонд УАПЦ, на СКВУ, на Уряд УНР в екзилі, на Фонд Відродження України; по 25 дол. на пресові фонди „Укр. Слова", (Париж) і журналу „Наша Боротьба".

На Фонд для дітей Чорнобиля пожертвували: 50 дол. — І. Куравський з дружиною; по 25 дол. — подружжя М. Титаренків, В. Гусаківський; по 10 дол. — о. В. Базилевський, о. диякон М. Лев, П. Шевченко.

На Уряд УНР в екзилі: 50 дол. — В. Саленко з дружиною.

На УАПЦеркву: 20 дол. — П. Павленко.

На пресфонд газети „Українські Вісті" — 205 дол. складено окремо, за ініціятивою Ю. Нагорного.

Вічний спокій Тобі в Оселях Небесних, дорога Дусю! Ти будеш завжди в нашій пам'яті і в наших серцях.

Муж ІЛАРІОН ПОЛІЩУК з друзями і приятелями

СІМ АМЕРИКАНСЬКИХ сенаторів-демократів зустрінулись з єгипетським президентом Госні Мубараком. Групу сенаторів очолював лідер демократичної більшости в Сенаті сен. Джордж Мічел. Мубарак свідомий того, що війна на Близькому Сході може вибухнути кожної хвилини, особливо після вигаснення дати 15-го січня, визначеної Радою Безпеки ООН. Однак він також переконаний, що справу конфлікту можна буде полагодити в мирний спосіб. Позитивним кроком для замирення є погодженість президента Саддама Гуссейна звільнити із закладу усіх чужинців, в тому числі американців. Сен. Ричард Шелбі зі стейту Алабама, висловив сумнів чи дійсно вдасться оминути війну, але кінцеве рішення залишається за Гуссейном, додав Шелбі.

У ПОНЕДІЛОК, 17-ГО ГРУДНЯ, шеф персоналу Білого Дому розпорядився, щоби Департамент освіти анулював своє рішення з минулого тижня у справі стипендій для студентів меншинних груп ЗСА. Це зарядження Джан Сануну виконав на пряме розпорядження президента Джорджа Буша, бо минулотижнева заява, що наділення стипендій на базі расових критеріїв не є конституційним викликало сильну реакцію серед меншинних груп ЗСА. Цю зміну зроблено зразу після того, як президент Дж. Буш призначив колишнього губернатора стейту Теннессі Ламара Александра на пост секретаря Департаменту освіти на місце Лавра Ф. Кавазоса, який минулого тижня зрезиґнував з цього посту на вимогу Білого Дому. Вибір саме Л. Александра пояснюється тим, що він був одним з губернаторів, який вже тому 10 років домагався реформи освітньої системи в ЗСА.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
довголітнього Президента
Д. Ц. Української Народньої Республіки в екзилі

бл. п.

МИКОЛИ А. ЛІВИЦЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в неділю, 23-го грудня 1990 р. о год. 11-ій ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо до участи з молитвах.

ІВАН М. САМІЙЛЕНКО
голова Уряду УНР

З глибоким жалем повідомляємо, що 17-го грудня 1990 р. по довгій недузі відійшов у вічність наш дорогий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ЕВГЕН КОЗЮПА

Залишив у смутку:
дружину — ЛІДУ
дітей —
РОЗАЛІЮ ДІКМЕН з мужем ЕДВАРДОМ
ЛЮБУ ВЕСЕЛИЙ з мужем ОЛЕГОМ
ВАСИЛЯ з дружиною ОЛЕЮ
сестру в Україні — АННУ БІЛОВУС
внуків —
КАТРУСЮ, ЕДВАРДА й ІВАНА ДІКМЕН
АНДРІЯ і ЛІАННУ КОЗЮПУ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19-го грудня 1990 р. в Ню Гевен, Конн.

З глибоким сумом повідомляємо українське громадянство, що українська письменниця, проф. д-р УВУ, УТГІ, член-кореспондент УВАН, жіноча діячка міжнародного обсягу, почесний член ОУЖу Німеччині

ОЛЕКСАНДРА ПАРФЕНІВНА БЛОХИНА

(літературне псевдо Чорнобривець, дівоче прізвище Супима),

після важких страждань упокоїлася в Бозі в середу, 12-го грудня 1990 р. о сьомій год. вечора.

ПОХОРОН відбувся на цвинтарі „Вестфрідгоф", Мюнхен, 18-го грудня 1990 р. о год. 13.30.

У безмірній журбі:
чоловік ЮРІЙ БОЙКО-БЛОХИН
донька ГАЛИНА СТЕЦЕНКО

Управа Фундації Українського Вільного Університету в Америці

ділиться болючою вісткою з членством Фундації, студентами і професорами УВУ та українською громадою, що після важкої недуги упокоїлася в Бозі в середу, 12-го грудня 1990 р. о сьомій год. вечора

ОЛЕКСАНДРА ПАРФЕНІВНА БЛОХИН

письменниця, проф. д-р УВУ, УТГІ, член-кореспондент УВАН, жіноча діячка міжнародного обсягу почесний член ОУЖ у Німеччині

ПОХОРОН відбувся на цвинтарі „Вестфрідгоф", Мюнхен, 18-го грудня 1990 р.

Родині покійної висловлюємо наше глибоке співчуття.

У св. п. покійної, управа Фундації УВУ призначила одну стипендію на літній семестер 1991 р. при УВУ в Мюнхені.

Управа Фундації УВУ

„Дайош..."

(Закінчення зі стор. 2)

Мало того, ми непродуманими кличами і заходами зміцнюємо ворожість того російськомовного елементу до України, підносимо його російську свідомість і тим погіршуємо наше і так незавидне на тих теренах становище. Кордонів союзних республік не вільно зміняти без їх згоди. Але в певних умовах і така згода могла б заіснувати, от хоч би в ім'я принципу самовизначення... Рух за Новоросію — мементо поважне.

Цієї прикрої для нас дійсности, що одна четвертина України сколонізована москалями, а друга зросійщена, патріоти Західньої України не беруть серйозно до уваги в їх політичних заходах. Мріють вони про референдум для оцінки діяльности теперішньої Верховної Ради, про нові вибори і позитивний для нас їх вислід, що, на їх думку, — запевнять більшість у Верховній Раді самостійницьким силам. Та все це писане вилами по воді. Взявши до уваги нинішню дійсність на Україні і дивлячись на справи реально, можна у найкращому разі передбачити, що ми зможемо піднести число незалежницької більшости у Верховній Раді до однієї третини членів. Грізне для нас і те, що автор статті в „ЛУ" зве „змичкою" між партократами і національно ворожими нам елементами. Партократи борються за своє існування в цілому СССР і вони поєднаються і з чортом, аби не випустити влади з рук. Це тим паче, що наші галицькі патріоти, щораз виразніше підкреслюючи принцип „Україна для українців", антагонізують ще драстичніше тих, які в певних умовах могли б навіть допомогти. Не одному з тих партократів хотілося б бути більш незалежним від Москви „босом" і усамостійнитись від неї. А вся влада і так у їх руках і її у них легко не видереш. Можна б очевидно видерти, коли б фізична сила. Та її катма. А коли не стає військової сили, то здоровий глузд підказує політичну гру — переговори. Треба переговорювати з тими Кравчуками, що все таки діють у параметрах української „державности", а не думають про Новоросію, та Донецьку, Кримську чи інші „республіки". Зліплено якось Декларацію 16-го липня! Тим шляхом треба йти далі, коли інші засоби добра не ворожать.

Трагедією України на цьому критичному етапі у її змагу за визволення (дехто каже — нині, або ніхоли!) — є те, що у керівництві нашою політикою і в надаванні їй напряму, верховодять нині повні патріотичного запалу і наснаги, але обтяжені „дефіцитом"надмірного „ідеалізму" епігони, чи наслідники, 1941-1945 років. Проявом того були події на II З'їзді Руху. Тон нашій політиці в Україні надають „західняки", які зовсім не рахуються з дійсністю в Східній Україні, що її ілюструє теж стаття в „ЛУ", зміст якої я намагався вище з'ясувати. А в наслідках воно може бути трагічним. Ось недавно мав я нагоду чути голоси насправді розумних і талановитих провідників Руху в Україні. Вони звучать нині наче розчаровані, зневірені. Зневірені, бо видно загрозу розбиття в дотепер суцільному проводі революції. А без того — ми пропащі. Ворог видимо реорганізує свої сили, приходять „змички" між партократами і русотяпами, а наші сили роздрібнюються, слабнуть.

Коли нині вже треба було творити у Львові та інших містах „Комітети Громадської ЗГОДИ" і прикорочувати маніфестації, то видно, що анархія, кимось зручно керована, стає поважною проблемою.

Все вищесказане повинні ми взяти до особливої уваги ще і з такої причини: попередніми роками у щасливі часи „холодної війни" могли ми рахувати хоч на куцу, але принаймні моральну, допомогу Заходу в наших визвольних змаганнях. Коли пишу ці рядки, два великі приятелі, Шевернадзе і Бейкер нараджуються в Гюстоні, Тексас, про дальші напрямні „нового ладу у світі". Не маю сумніву, що за ціну повної підтримки ЗСА на Близькому Сході, ЗСА не кивнуть пальцем, коли Горбачов за певних умов застосував би драстичні міри проти під'яремних йому народів, а супроти України зокрема. Це небезпечне і прикре для нас особливо і тому, що деякі „приятелі" зробили нам у світі опінію, рівну майже Саддама Гусейна...

Українська католицька громада Лос Анджелесу вшановує пам'ять Патріярха Йосифа

В шосту річницю смерти бл. п. Патріярха Йосифа Сліпого, 2 грудня ц. р. відбулися у приміщенні української католицької церкви в Лос Анджелесі святочні сходини в честь бл. п. Патріярха Йосифа. Програму сходин започаткував молитвою о. парох Петро Леськів. У своєму вступному слові о. Леськів подав коротку біографію бл. п. Патріярха, відзначаючи важніші епізоди з його життя. Богословські студії Патріярх закінчив докторатом богословії. В 1922 р. став професором догматики в духовній Семінарії у Львові, а опісля її ректором. Реформував навчання У Богословській семінарії, відвідував університети різних країн, брав активну участь у Велеградських Конґресах та інших наукових з'їздах. Під час большевицької окупації Митрополит Андрей висвятив його на єпископа з правом наслідства. Від Митрополита Андрея перебрав Патріярх Йосиф ідеї екуменізму на Україні. Після смерти Слуги Божого Митрополита Андрея єпископ Йосип Сліпий став Головою Української Католицької Церкви і духовним батьком народу.

В квітні 1945 р. Патріярха большевики засудили на 8 років концентраційних таборів. А опісля знов і знов продовжували карати бл. п. Йосифа в концентраційних таборах. В 1960 р., коли ще Патріярх був у в'язниці, Папа Іван XXIII іменував єпископа Йосифа на „кардинала ін пекторіс". По 18 літах каторжних робіт в Мордовії, в 1963 р. за старанням Папи Івана XXIII кардинал Йосиф вийшов на волю. В 1965 р. Папа Павло VI номінував його кардиналом. В 1975 році прийняв титул Києво-Галицького Патріярха. Його осяги є незчислимі: купує монастир для монахів Студитів, основує і будує Український католицький університет св. Климента з храмом св. Софії, привертає власність храму св. Сергія і Вакха, основує духовну семінарію св. Софії в Римі та організовує 6 філій УКУ в різних країнах. Серед невтомної праці для Церкви і Народу спочив Божий Слуга Патріярх Йосиф Сліпий у Бозі 7 вересня 1984 року.

Голова відділу Українського Патріярхального Товариства в Лос Анджелесі Ігор Лесик подав інтерпретацію історичного послання Патріярха про „Воз'єднання в Христі". В цьому екуменічному документі Патріярх Йосиф підкреслює, що підставою існування, розвитку, відродження народу є твердий релігійний фундамент, опертий на Христовій Вірі.

Фундаменти ці у нас слабі через вікові суперечки поміж Православною і Католицькою Церквами. Отже Патріярх звертається до українського народу, щоб нарешті почав своє оздоровлення і почав його від поєднання в Христі. Як спеціяліст догматик, Патріярх без вагання заявив: „Безсторонньо кажучи, нема між нами суттєвої догматичної різниці. „Розлам підтримують ті, які хочуть ослабити Український народ і Церкву. Щоб вийти із цього лиха, Патріярх поручає: „Станути на прадідівській Київській традиції і почати акцію поєднання в Христі". З цим самим закликом звертається Патріярх до Євангеликів й інших Християнських Громад на Україні. Щоб осягнути цю мету воз'єднання в Христі „треба добро Церкви і народу ставити вище марної особистої амбіції і своїх особистих та гуртових користей".

Візія екуменізму Патріярха Йосифа, яку давніше започаткував Слуга Божий Андрей Шептицький, не має можливости на успіхи в теперішніх часах, коли Україна переходить історичну фазу національного, культурного і релігійного відродження. Це між нами панує брак релігійної толерантности, а без неї екуменізм неможливий. А все таки бл. п. Патріярх засіяв зерно, яке в свій час дозріє в нашій обновленій державі. На думку прелеґента, ментальність українського народу має всі добрі прикмети, але одна прикмета — еґоцентризм, неґативна і вона є перешкодою в шуканні за спільним, як наказував бл. п. Патріярх, і через те так важко осягнути єдність.

Після доповіді Марійка Захарків продеклямувала вірш Євгена Крименка „Патріярх". У першій частині вірша поет змальовує трагічний духовний стан народу, але в другій частині вірша поет бачить, що кайдани рвуться. Народжується нова дійсність: єдина власна Церква у вільній Україні.

На закінчення святочних сходин Богдан Солук, видатний український фільмовий продуцент, висвітлив фільм із перебування сл. п. Патріярха в Лос Анджелесі.

Ігор Лесик

В. Яворівський відвідав Ню Гейвен

Великою несподіванкою для української громади міста Ню Гейвену, Конн., були відвідини одного із основників Руху, депутата Верховної Ради УССР та депутата Верховної Ради СССР Володимира Яворівського.

Ім'я його настільки відоме в Україні, а його виступи користуються такими успіхами серед діяспори, що хоч його несподівані відвідини 21-го листопада стали відомі лише за добу перед його прибуттям, все таки народ, жадний останніх вісток з України, заповнив повністю залю української католицької церкви.

В. Яворівський прибув до Ню Гейвену в товаристві заступника Фонду Руху Допомоги Україні д-ра Зенона Матківського. Після привітання хлібом і сіллю голова місцевого Відділу Руху Христина Мельник представила гостя, а доповідач з'ясував різні аспекти теперішніх змагань за самобутність українського народу, вказавши на дотеперішні успіхи (організаційні збори Руху, стотисячний ланцюг єдности, вибори, схвалення суверенітету, акція матерів, перемога студентів і т. д.), а рівночасно вказав на перешкоди та нові види боротьби, які нас в даний час чекають. Однак коли названі моменти здавалося б непосильних змагань ціхував пориваючий ентузіязм доповідача, то він не міг скрити болю який уділився присутнім, згадуючи про трагедію Чорнобиля. Яворівський погодився з рамени Верховної Ради України очолити створену спеціяльну парляментарну чорнобильську комісію, тому чорнобильська трагедія була головним предметом його доповіді. Серед різних сцен людського горя, що їх представив доповідач, мабуть, найбільш зворушливими для слухачів є щоденні переживання, коли на нього вранці, поки він прийде на працю, чекає при вході кілька чи кільканадцять матерів з хворими малятами на руках, які в розпачі благають порятунку для своїх дітей, а тим часом його, який не має жодних ресурсів, не покидає невблаганна журба: „Це ж була їх остання надія на поміч, а однак тої помочі і в мене не знаходять". Йому доводиться відвідувати Чорнобиль дуже часто з різними комісіями, тож згідно з загальним переконанням, що людина до всього привикне, він повинен би більш тверезо дивитися на ситуацію, одначе за кожним поверненням додому не може забути тої безвиглядної людської недолі, де люди, а передовсім діти приречені до повільного загину. Нічого, отже, дивного в тому, що серед домагань голодуючих студентів була вимога резиґнації Масола, бо він разом з Валентиною Шевченко свідомо роками затаювали перед світом пагубні наслідки Чорнобиля.

В. Яворівський

Між іншим, добре сталося, що звітодавець місцевого американського часопису, якому гість з України дав інтерв'ю, згадав що Яворівський приїхав до Ню Гейвену, щоб подякувати громаді за допомогу жертвам Чорнобиля. Для інформації: громада Ню Гейвену протягом першого року діяння зложила для Руху та жертвам Чорнобиля коло 43 тисяч долярів.

Доповідь, виголошена „від душі", потрапила до сердець та переконання присутніх, свідченням чого були численні запити відносно всесторонніх питань, на які доповідач давав швидкі та влучні відповіді і пояснення. Серед різних питань годиться згадати про один незвичайно важливий запит, а саме про ставлення росіянина Бориса Єльцина до українського питання. У відповідь присутні почули авторитетну відповідь, що саме в дорозі до Америки В. Яворівський мав у Москві зустріч з Єльцином, який того самого дня вибирався до Києва, щоб підписати договір між Україною і Росією як двома рівними і суверенними державами.

Благодарною молитвою, що її провів о. Р. Ґолемба та співом гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено офіційно ті конструктивні інформаційні сходини.

Михайло Бойко

НЕ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ

У дописі „Цікава конференція" („Свобода" ч. 235 з 17-го грудня) з вини авторки подано невірну назву. У першій колонці, 17-ий рядок згори має бути: „Працівниця Українсько-Американської Суспільної Служби Українського Освітньо-Культурного Центру Марта Бобак". — Г. Царинник.

Нема то, як...

(Закінчення зі стор. 2)

викладання українською мовою. Подекуди студенти протестували, коли вперше почули з-поза катедри „незвичну" мову.

Коли один викладач почав читати лекцію українською мовою, в авдиторії почалося гудіння. Нарешті один із студентів кинув зневажливу репліку російською мовою:

— Не могли б ви читати нам лекцію якоюсь авторитетною мовою?

— Чому ні, можу, — відповів викладач і перейшов на англійську.

Після кількахвилинного шоку, авдиторія знову зашуміла. Тоді викладач знову перейшов на українську, і всі вже розуміли лекцію.

ВПЕРШЕ В ЗСА

Пачки в Україну без обмеження ваги. Нема обмеження на вміст пачки, нема мита в Україні, ціна за 1 фунт $3.20, звичайною поштою і багато, багато більше. За інформаціями в Ню Йорку і околиці прошу звертатися до:

Nasz General Consulting USA, Inc.
252 Driggs Ave.
Brooklyn, N. Y. 11222
тел.: (718) 389-1172

від понеділка-п'ятниці від год. 2:00-8:00 веч., субота від год. 12:00-7:00 веч. і в неділю від год. 11:00-3:00 по пол.

В інших стейтах контактуватися:

Nasz General Consulting USA, Inc.
244 Delaware Ave.
Buffalo, N. Y. 14202
тел.: (716) 856-9717
від четверга-п'ятниці від год. 9:00-4:00 по пол.

ВЕЛИКДЕНЬ У ЛЬВОВІ

Патріярх Мирослав Любачівський повертається до Львова перед Великодними Святами.

Відсвяткуйте Великдень на Україні.

Ню Йорк — Львів — Ню Йорк

Негайно голоситися — місця обмежені.

30-го березня — 12-го квітня 1991 р.

TRIDENT TRAVEL AGENCY

6086 State Rd., Parma, Ohio 44134 ■ (216) 885-1111

Enclosed is my $200.00 deposit per person for the Spectacular Easter in Ukraine Trip

Name ....

Address .... Telephone ....

City .... State .... Zip Code ....

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road Kerhonkson New York 12446

914-626-5641

Найкращим різдвяносвяточним подарунком для вашої дружини буде

ПРОВЕСТИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ

з рідною і приятелями

на СОЮЗІВЦІ!

Прибудьте на Союзівку і святкуйте з нами!

Від 24-25-го грудня 1990 р. або від 6-го до 7-го січня 1991 р.

Спеціяльна оплата — 66.30 дол. від особи
включає: традиційну Святу Вечерю
На Різдво — снідання і святочний обід з індиком або стейком
Включені всі податки і напивне
Приймається резервації враз із депозитом по 25.00 дол. від особи
Оплата за саму Святу Вечерю 17.50 дол. від особи тільки за замовленням

КРАМНИЦЯ СОЮЗІВКИ
є відкрита цілий рік

Маємо великий вибір цікавих подарунків під ялинку як і на різні оказії.

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ

LUBOMYR LUCIUK and BOHDAN S. KORDAN:

ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1951

A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press. Kingston, Ontario — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242. Price $20.00

The residents of New Jersey add 6% sales Tax.

Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1990 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1990 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1990 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ щоби в кожній ... бібліотеці була повна ... двотомова

Енциклопедія України

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЦІНА

Том I $95.00
Том II $95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить $170.00
включно з пересилкою

Замовлення ... ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M. O.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Любов Коленська
ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА

Мистецьке оформлення Любослава Гуцалюка
Тверда обкладинка
Ціна $15.00 плюс $2.00 за пересилку
Замовляти

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 7% стейтового податку

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

• РІЗНЕ •

На Українській Оселі в Маямі Біч, Фльорида, є до винайму або на продаж ПОМЕШКАННЯ, з одною спальнею або т. зв. ЕФІШЕНСІ. Близько моря, 4 хвилини ходу. Телефонувати на числа: (305) 865-3810, або (305) 861-3827

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 ■ (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568